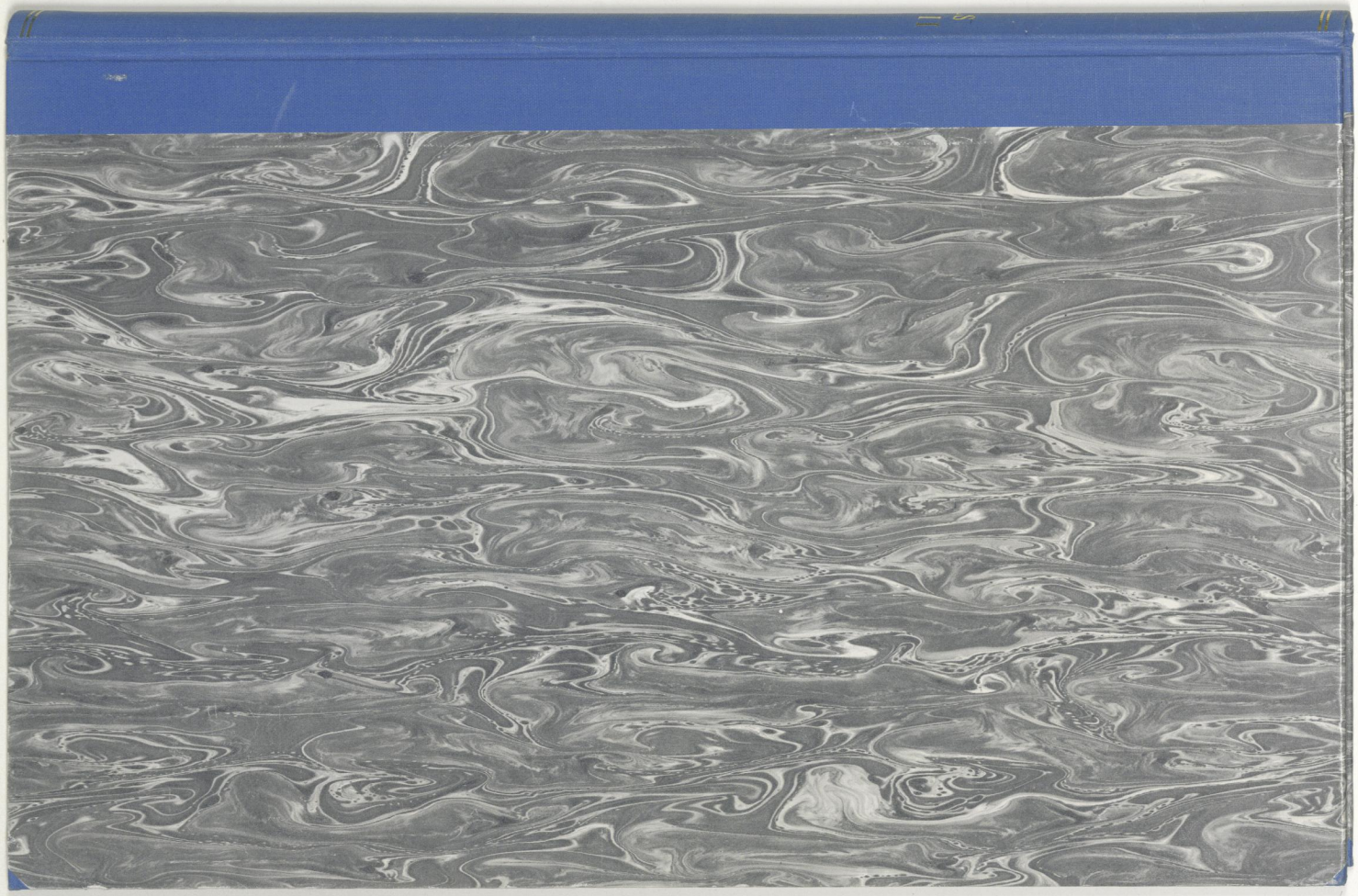

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8
Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19
TIFFEN Color Control Patches © The Tiffen Company, 2007
Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

Inches
Centimetres
TIFFEN Color Control Patches
© The Tiffen Company, 2007
Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

Svenska Folkloristiska samlingar. 117 Litteratursällskap

Aflidne Kyrkoherden i Åbå

A. Fleeger

Samling af ordspråk, afskrifven af

V. E. V. Wejsman.

motsvarande ordspråken 526 följ. ordstäf. 157 kap. Wind.

Ordstäf

1. Ungdomen kan spörja, så långt gammal minnes.
2. Guld är mycket till de flesta människors bekost.
3. Förgängliga minnesmärken af en tom dröm.
4. Där af hjärtat fullt är, därom talar munnen.
5. Den som krypar kommer också fram.
6. Öfvermod gör dig ej god.
7. Ärligheten är en tåker staf att lyta sig till.
8. Äfs icke öfver lyckan, hon vänder snart ryggen till.
9. Försiktighet är alla dygders moder.
10. En tålig man är bättre än en stark.
11. Godt sinnelag samlar honung från hvarje blomma.
12. Bakom ordet för finnas en man.
13. Förlåta är högsta hämnd.
14. Delad glädje, dubbelglädje, delad smärta, half smärta.
15. När barnen få sin vilja fram, gråta de ej mer. (En rätt.)
16. Där intet finnes att taga, där förlorar äfven kejsaren.
17. Den mycket, som ständigt i bruk, är alltid blank.
18. När hvarchen gör till blir alting gjordt.
19. Den som står orättrisa får chörda hat och hämnd.
20. Gärna och snart gifvet är dubbelt gifvet.
21. Håll med Gud, så håller Gud med dig.
22. Trikt mod är godt harnesk.
23. Mången flyr räken och kommer i elden.
24. Bågen för högt spänder snart brister sönder.
25. Morgonstund har guld i munn.
26. Endräkt när, bedräkt där.
27. Bästa hvetet har ock agnar.
28. På dårens fråga skall man gisvara.
29. Den kärt vill hafva skall just låta.
30. Bättre buga än stöta mot dörren.
31. Förlåt dig själf intet, men andra mycket.
32. Godt samvete är dagligt gästabud.
33. I nöden prövar man vännen.
34. Bättre lida för sanningen taga tom för lögn.
35. Fråga och lära tåller mången till ära.
36. Den allt försökt han alting vet, den arme allt försökt.
37. Den klifver väl nära som i något är lärd.
38. Den något spar han något har.

39. Välbörjadt är halfgjordt arbete.
40. Torna tunnor ~~Guda~~ bäst.
41. Efter mycken åska plägar komma regn.
42. Såsom man ropar i skogen så får man svar.
43. Nöden driper hunden i band.
44. Lägg ej sten på börda.
45. Enighet ger styrka.
46. Lofva mycket, men hålla mycket gör mig kredit.
47. Hvarje fågel sjunger efter sin näbb.
48. Bättre fly än illa fäkta.
49. Ris gör goda barn.
50. När en kvinna gråter då segrar hon.
51. Mången är rik i stor fattigdom och fattig i stor rikedom.
52. Sus och dus kör mången ur hus.
53. Skadan är snart gjord men sent botad.
54. Utsagdt ord kommer aldrig igen.
55. Frisht vågadt är hälften vunnet.
56. Den som ljuger i ett blir misstrodd i allt.
57. Ensgångskyldig känd blir ofta misstrodd.
58. Af skadan blir man vis, men icke rik.
59. Husbondens öga gör hästen fet.
60. Lärdom utan seder är till föga heder. (mistka.
61. Den som är nöjd med sin lott är den rikaste man.
62. Tiden lider och vi föråldras med den.
63. Hvad som bör göras det förtjenar att blifva gjordt.
64. Hvad det gör, det gör med öfverläggning och tänk på följderna.
65. De gamla bör man ära, de unga skall man lära.
66. Blygsamheten är ungdomens heder.
67. Penger gäfva mod och kläder göra prangång.
68. Verket prisar sin mästare.
69. Änden kröner verket.
70. Vanan är andra naturen.
71. Såsom elden pröfvar krukor så pröfvar nöden vännen.
72. Väl tänkt blir väl taladt.
73. Det är hjärtat som gör munnen vältalig.
74. Dräll förvärfvadt gods straffar sin innehafvare.
75. Ungdom och dårskap, ålderdom och visket.
76. Hvad man sår i sin ungdom, det får man skörda sin ålderdom.

77. En godskorka körs långt, en dålig ännu länge.
78. Det sagda förgår, det skrifna består.
79. Tålamod är en kristens hjältemod.
80. Tålamod öpervinner surkål.
81. Handla ärligen, så kan du svara djärvelligen.
82. Bygger du hus så glöm icke taket.
83. Det lönar icke mödan att lugga den skallige.
84. Bättre dricka opp mjölken än äta opp kon.
85. Bekymmer bo under höga tak.
86. Liten och käck stoppar en stor säck.
87. Spara vid brädden så har du något på botten.
88. Bättre två gånger påga än fara ovägen icke.
89. Slö sadt gör medunnt skräddare.
90. Samsing består, när lögn förgår.
91. Kärlek och hosta låta ej dölja sig.
92. Kärlek vinner med Kärlek.
93. Gamla stöflar fordra mycken smörja.
94. Bättre o lida oratt än o göra oratt.
95. Olika äh göra olika fåror.
96. Tro och lopen beskå igärning, icke i ord.
97. Året är långt och malen många — tagvara på smu (torna.
98. Enddade gevär äro icke barnleksaker.
99. Tacka Gud för ditt och unna nästan sitt.
100. Tål och lid, så vinner du allting.
101. Den hvilken vill bli han hjälpe sig själf.
102. Intet är godt i öget, men ondt i magen.
103. Det leder till intet gagn att göra sin granne skada.
104. Den som vill hapna kåman måste först bita nöten.
105. Den som älskar sina föräldrar kan aldrig blipva någon dålig människa.
106. Otacksam människa är den tyngsta börda jorden bär.
107. Tid, ord och ungdom kunna ej fås tillbaka.
108. Den som vill ha äggen får ej döda hönan.
109. Nyttja det goda medan du ser det. (bäst.
110. Lykan ger många vänner, men nöden prövpa den
111. Lycka och glas gå lätt i kras.
112. Så galen som en dum och högfärdig baron kan en bondtölp aldrig bli.
113. Olycket blir allt, när litet räcker till.

114. Den som utan dygd, han uppstår ett godt namn.
115. Utför noga minutkar vänskapen.
116. Föredrag skyldigheter framför nöjen.
117. Träla och kif göra amut lif.
118. Penningar i pungen göra glad i hågen.
119. Utrajstak bör ter pån mer än en tida.
120. När två träta, säga de ej båda ett.
121. Förvärfva är lycka, men behålla är dygd.
122. Åt en elak ko ger vår herre korta horn.
123. Ingenting så runga, att det ej duger till något.
124. Ju högre uppstatt du är, desmer ödmjuka dig.
125. Tukt och lära ger bröd och öra.
126. Under hvit aska ligger ofta glödande kol.
127. Tvedgång bör man tänka på motgång.
128. Sillsördungen mister aldrig sin lukt.
129. Söndrigskjorta finnes ofta under en ny rock.
130. Ett godt mod är bättre än pengar.
131. En sjudande gryta stillas med litet kallt vatten.
132. Flit och håg äro två goda ägodelar.
133. Vära vid målet bör ej vända om.
134. Lägga litet till litet blir slutligen stort.
135. Såsom något göres i vatten så anses det.
136. Det är snart gjort som länge kan skada.
137. Litet kan räcka länge och mycket blir snart slut.
138. Ett mycket är bättre än föreställningen.
139. Gamla trin ha hårda tyn.
140. Gamla bockar ha skarpa horn.
141. Den hungrige och måtte sjunga icke samma visa.
142. Öpergif ej din verkstad, så skalle ej din verkstad öpergifva dig.
143. En ed är aldrig så god, att den icke vore bättre os varen.
144. Döden är viss, men stunden ovis.
145. Ungdomsplanta är ålderdomsfrukt.
146. Ur ett hvitt ägg kan ofta komma fram en svart (kyckling)
147. Stora skepp gå äfven i kvaf.
148. När de stora dansa så de små betala fiolerna.
149. Den med ulfven äter, han bör med ulfven tjuta.
150. Den som ej kan spara styfvern, han mister ofta rikedalern.
151. Lätt fånget är snart förgänget.

152. Med lynd det hom, med torgdet for.
153. Om örskningar vore hårdar, så kunde tiggare på ride.
154. Lopa föga, men håll ditt löfte.
155. Lust och mod drifva verket.
156. Då du är på väg att lägga i dagen din nästas fel,
så uppräkna först dina egna.
157. Den intet aktar sitt namn äfvekar ej hvilken än heder.
158.

Svenska Folkloristiska samlingar. 117. Literatursällskapet

Ord till ringlekar

upptecknade

i

Helsinge, Ed-ö, Kyrkslätt och Sjundeå socknar

Sommaren 1906, 1907

af

V. E. T. Westman.

Ringleker

1. H. G. K. S. v. 1. Aj aj aj, mitt hjärta är borta,
Hur ska jag få mitt hjärta igen?
Skynda, skynda ta fast tjuven,
Som mitt hjärta stulit har.
Alla människor känna tjuven,
Han är lik sin gamla far.

v. 2 a. H. Ynglingen med fricka kinder
Bruna lockar, ögon blå
Utan tvekan, utan hinder
Vågar flickan se därpå

v. 2 b. H. Röda kinder, hvita tänder,
Gula lockar, ögon blå
Aj aj aj så vacker gosse flicka
Vågar flickan se uppå.

v. 2. G. S. Ynglingen med hvita lockar
Röda kinder, ögon blå
Det var han, som stal mitt hjärta
Hur skall jag det återfå.

v. 2. K. Gosse, du med kinder röda
Och med dina ögon blå
Det var du, som tog mitt hjärta
Hur skall jag det återfå

2. H. G. K. S. Inderi Pärons[1] ching stod[2] hvan låga
Alla hvem brunno[3] oppsan
Hej heppsan i galoppsan[4]
Inte gäfter jag mig än så brådtsan,
G. När jag gifter mig, så blir det brådtsan.

3. H. G. K. S. v. Jag vill bygga bo uti lunden gröna,
Det kan ingen mig förmena.
Inte bygge jag för mig allena,
Utan för den jag håller kär.

v. 2. Jag tycker om dig för du är vacker,
Men icke för dina vackra klädder[5].
Jag tycker om dig som en mandorka[6]
Och därför håller jag dig endast kär[7]

[1] H. Anna Stinas. G. K. Maja Stinas [2] H. står. [3] Maja Stina brinner.
[4] G. lika godtsan. [5] H. ögon: lockar. [6] S. ros om våren [7] S. hjärtligt.

4. H.S.K.S. v.1. (Danta vill du och danta vill jag)[1]
Men skonarna[2] sprickor tonder
Skicka lilla vän till skomakaren.
Skomakaren han tor i London
v.2.S. Skicka inte dit, han lappa som en skit,
Skomakaren han är en finne.
Tråden den är kvar och bräcket det är kvar,
Och slår ej in en enda pinne.

5. H.S.K.S. Det brinner en eld den brinner så klar
Den brinner i tusende kranar
(Skall jag nu[3] den åran på
Att med min käresta[4] danta
Svängdigom tag mig i hand
Och danta med mig från en gång[5])
I S tillägges: Hade jag en trogen vän
Vist danta jag med den igen
I K. tjunges fr.o.m. 5:te verson sål:
Tag mig i hand och sväng digom
Och danta med mig mera
Hade jag en trogen vän
Vist dansade jag med den igen.
Den som har en trogen vän,
Vist dansar han med den igen.

6. H.S.K.S. Det kom tre musikanter ut ifrån Skåriland
De kan spela finlinlinlej
De kan danta hoppfadirolla .....

7. H.S.K.S. Blickan[6] går i ringen,
Spatserar tina jämna steg
Och söker sig en maka,
som är så dajelig
:: Hej hoppsanta fadirallalla ::
Och söker sig en maka, som är så dajelig.

8. S. v.1. Hvad vill Simon i Sälle
Hvad vill redeli herre
Hvad vill sedernera alle?

Sjungas ej flickorn.

[1] K. skoma de. [2] H.K.S. kunde jag. [3] H. skön. [4] K. mera. [5] S. punn

[1] S. Epon: Hoppa ville jag och hoppa ville du.

S. v. 2. H. E. K. v. 1. Tria vill Simon i Sälle, Sjungen af gossarna
Tria vill redeliga herrar
Tria vill söderbönder alle.

S. v. 3. —— Så här dansar Simon i Sälle
Så här dansar redeliga herrar
Så här dansar söderbönder alle.

S. v. 4. H. E. K. v. 2. Hvad³ⁿ⁾ bjuder Simon i Sälle Sjungen af flickorna
Hvad³ⁿ⁾ bjuder redeliga herrar
Hvad³ⁿ⁾ bjuder söderbönder alle.

" v. 5 " " 3. (Kattrackare) bjuder Simon i Sälle " af gossar
(Kattrackare) bjuder redeliga herrar
(Kattrackare) bjuder söderbönder alle.

" v. 6 E. K. v. 4. Ja (nej) för Simon i Sälle, sjungen af flickorna.
Ja (nej) för redeliga herrar
Ja (nej) för söderbönder alle.

I H. sjunget, om man bjuder ett bättre yrke: Tack för Simon i Sälle o. s. v., om man bjuder ett sämre: Skam för Simon i Sälle o. s. v.

När gossarna fått ja, så dansa de omkring i ring under det de sjunga:

S. v. 7. H. E. K. v. 5. Så gladelig, så gladelig, så dansar Simon i Sälle
Så dansar redeliga herrar
Så dansar söderbönder alle.

S. v. 8 " v. 6. Här dansar (kattrackan) med sin fru
Efter mej kommer hundekinnskinnskyckan med sin fru.

S. Här kommer hundekinnskinnskyckan med sin fru
1. Dansar någon annan bättre med sin fru.

9. H. E. K. S. Fru³ⁿ⁾ söderström och lilla mamsell Rol,
Kan jag icke ha den æran, så den æran, ta den æran
Kan jag icke ha den æran att dansa med mamsell:
Krutsch krutsch filibomtomten . . . . . .
Så nuttar svanga vi om.

10. H. E. K. S. Fyra gossar flickor i en ring, allamunter och glada
Gossar flickor dansa däromkring, ta den dig behager.
Nej tjenn lupp fadirallallej, ta den dig behager

¹⁾ H. södermänner. S. äpen sedemera. ²⁾ S. äpen: så. ³⁾ S. äpen: herr.

11. H. S. K. S. (Kalle) ville åka[1] spände för en kräka,
Ingen kade hen som körde.
Han for de hit o än for de dit,
O än for de midt i dike.

12. H. S. K. S. Orden = Vlgl. 318. I en port. brukar man sjunga n:o 15 Höga berg och djupa dalar, n:o Säj, säj så för den mej och därpå gå gå, du modiga gosse.

13. H. S. K. S. Hopp prallela, fårtman har jag,
Att han bor i höga norden.
Skriver jag dit, kommer han lit.
Ach, hvad det skall blifva roligt.

14. H. Hopp Stina, här har du mej
Kom låt oss danca polka.
Ja jag älskar endast dej
Låt oss icke stå och skolka
//:: Fralallalalla la ::
Ach så roligt att få vara din ://

S. K. S. Hopp Stina, le[2] här har du mej
Kom låt oss danca polka
Ja[3] Jag älskar endast dej.
Låt oss icke stå och skolka.
:: Fralalla ::
Ach så roligt att få blifva din
:: Fralalla ::
Jag vet det[4] säkert, att du är min.

15. H. S. K. S. Höga berg och djupa dalar,
Se här är den som mig behagar.
Kom kom min lilla söta vän
Vi ska danca tills solen stiger upp igen.
(Du är[5] min lilla docka
Vi ska danca och hoppa.
Du är min rosenlija,
Ingen skall oss åtskija.

16. H. S. K. S. Ute vill jag ha dej
Men jag kan ej dej,
Att du slipper stå och gråta.

[1] S. K.: Mor sku ut o åka. [2] S. i K. och S. [3] H. i S. och K. [4] I K.: Nu vet jag. I S.: Ja jag vet att ... [5] S.: Du och jag.

Denna vännen här
Har ej mera kär.
Se så är lipsts gåta
Jag och du min vän
Danza igen igen.
Och så är vi vänner åter.

17. H. 9. K. Sol. Jag gick mig ut en vacker vecka
För att söka mig en vacker flicka.
Hon var så skön som en ros om våren
Mellan aderton och tjugo åren
v. 2. [1]Om hon[2] håller sig till andra
Då[3] skall käppen uppå ryggen vandra
Samma gör det mig
(Om jag en flicka äger eller ej.)[4]

18. H. 9. K. 9. Kejsarens döttrar = (med Nyl. n:o 36 b.)

19. H. 9. K. Klippskimmshandskar (jag dig lofvat)[5]
Pösavanter[6] skall du få.
Gåfvan är af ringa värde
Men du bör den ej försmå.
Ty betänk dig min[7] kära lilla
Att jag är en fattigkarl.
Det är ju en gammal visa.
Att jag inga pengar har
H. Skåda den som ger mer än han har.

20. H. 9. K. S. Kom kom fagerungerkorn[8]
Kom, förlass bådal[10] i dansen!
Den ena gifver jag min[11] korg,
Den andra (tar jag i min korg.)[12] } [13]
Se här är glädjeort ingen torg
Och se här skall bröllopet hållas.

[1] Käpen: lilla vännen min. [2] H. käpen: att skåda. [11] K. en. [12] K. käpen: säljer jag på torg [13] H. käpen: Den ena tar jag i min korg, den andra säljer jag på allmänna torg.

[6] S.: Det är ju en ringa gåfva,
Men den ser till hjärtat mer.
Som du vet, min kära lilla
Så är jag en fattigkarl.

[1] K. o. S. Men om. [3] K. o. S. du håller dej: [3] K. o. S. Så. [4] K. o. S. Om jag får en S. har flicka eller ej. [5] H.: vill jag lofva. [6] H.: Klippskimmshandskar [7] Gj. i K. o. K.

21. Kom och dansa min lilla tärna, N. E. K. S. 6.
Jag ser på dej, att du vill tägärna.
Dina ögon lysa som en stjärna
Dina kinder som en vallmoros.

22. N. Kom skall du få en sväng utaf mej
Jag vill ha dej och du vill ha mej
Kom skall vi dansa golpretonkring
Sen börja vi åmys.
Här ska vi bygga här ska vi bo.
Här ska vi finna kärlek och tro
Här ska vi bygga hyddan i ro,
Här ska vi hålla roligt.

E. K. S. Kom skall du få en svängkyss utaf mej,
Jag vill ha dej och du vill ha mej
Här ska vi bygga. här ska vi bo
Här ska vi finna kärlek och tro
Här ska vi dansa golpretonkring,
Sen börja vi åmys.

S. B. Kom ska du få en sväng utaf mej.
Jag vill ha dej och du vill ha mej.
Hvart ska vi bygga hvart ska vi bo?
Jo uppå stranden, där som visto.
Där ska vi bygga hvet på strand,
Där ska vi vi land.

23. N. E. K. S. Kom vännen kom, sväng digom
med Nub 239.
Med mig i ringen, hej farallala!
Glädjens i dag, det är vår lag
Måtte sorgen aldrig komma
~~Hola~~ Ledsamt det är att vi så här
Måste skiljas från kvarandra.
Roligt det är att vi så här
Få dansa med kvarandra.

24. N. E. K. S. Nu så ha vi jul
med Ny N.
Och efter julen kommer påskan.
Och det var inte sant
Ty däremellan kommer fastan.

K. Nu ha vi jul igen
Och julen varar intill påskan
Forts. = föreg.

S. :: Nu är (det) jul igen ::
Och julen varar intill påsken.
:: Nu är (det) påsk igen ::
Och påsken varar intill julen

25. H. 9. K. S. (kop) Arma barn hvad du är blind,
Mel.: Ref. 298
Som ej kan se den gyllne ring.
Det är din lott att vandra
Från den ena till den andra.
H. a. (kop) Du arma barn hvad du är blind
Som ej kan se den gyllne ring.
Från den ena till den andra
Måste du kring världen vandra.
H. b. (kop) Du arme man hvad du är blind,
Som ej kan se och måste gå.
Det är din lott att du skall vandra
Från den ena till den andra.

26. H. 9. K. S. (kop) Och nu har jag satt både öppen och nätter,
Mel.: Ref. 291
Nu har flickorna narrat mej.
Nu är jag både sinnig[1] och hätter,
Nu går jag hem och lägger mej.
Trallallala - . . . . . .
9. K. v. 2. Afskedsstunden, bittra smärta
Tillskade vän förglöm ej mej.
Du har krossat hela mitt hjärta,
Jag kan aldrig glömma dej.
K.: Jag skall ett förlåta dej.

27 K. S. (kop) Och vi ville nu bygguna en domaredans,
Men domaren var inte hemma.
Alla de som å domaredansen gå
Deras hjärtan skall lepa och brinna.
Somliga säga de hå hå hå
Och somliga säga de (nå nå nå)[3]
Somliga dricka de mjöd och vin
Och somliga sopa bort (kärestan sin)[4]
Och har du nu sopat bort (kärestan din)[4]
(Skall du få hjärtat att brinna[5])[6]

[1] 9.: ledsen. [2] K.: Och skall vi. [3] S. öpen: så så så. [4] S. öpen: kåringar och ~~svan~~. ~~Lilla~~ Lilla. skåda. [6] S.: Så har du åt hjärtan glader min.

8.

28. H. E. K. kopp. På vår äng stoden gammal lada
Sjung fa-ralla-rallallalla
Där omkring dansa fem och tio par
Här är vännen 2) som jag älskat ha
Här är vännen, som jag älskat
Sjung fa-ralla-rallalallala.
S. På vår äng stå en gammal lada,
Hej fa-ralla-la, hej fa-ralla-la.
Där omkring den dansa fem och tjugu par,
Ingen älskar jag mer än den jag har
Ingen älskar jag mer än vännen
Hej fa-ralla-ralla-lalla.
S. Mer än lilla vännen den jag hållen kär.

29. H. E. K. Skära skära hafre = Nyl. n:o 414.
S. Viska skäro hafra och hafra
Hvem skall hafran binda och binda
Hon skall bli min hjärtanskära
Henne skall jag finna
Jag gick mig ut en aftonstund
Alli det klara månsken
Forts. = Nyl. n:o 414.

30. H. K. S. kopp. Säg säj, så får du mej
Får du mej så står du dej
Vill du icke ha mej,
Kan du låta bli mej,
Vill du icke se mej,
Kan du se förbi mej
Och så är jag fri från dej
Du från mej och jag från dej.
E. kopp. Säj säj, så får du mej
Får du mej, så står du dej.
Hvarför ska du ta mej,
Då du ej vill ha mej.
Se så är jag fri från dej.

31. H. E. K. S. utj. kopp. Tag en annan :: tagen annan som jag
Hej lirum, hej larum, hej hertigt som jag.
U. H.: Hej sjung kopp. 3) H. lilla vännen.

v. 2. Dansa riktigt[1], men[2] fortiktigt med vännen du har
Hej lirum ...

v. 3. Dansa mera, dansa mera med vännen du har
Hej lirum ...

H. 9. v. 3. Dansa vänligare, dansa vänligare med vännen du har
Hej lirum ...

32. H. 9. K. S. V. Var det icke du, som dansade så bra,
Var det icke den som jag ville ha?
Ögona dina klara och fina
Dina båda fötter gå i dans.

v. 2. Här dansar jag med lilla vännen min
Ljusblåa ögon, mycket blind.
bor ögona dina ....

33. H. 9. K. S. V. I hoppade vi dansade en afton stund
Alt i en ljusan sal.
Men inom en vecka eller två
Så skall vårt bröllop stå

v. 8 tillägges: Men inom en vecka eller tri
Så skall det vårt bröllop bli.

34. H. 9. K. S. H. V. Vi ska ställa till så roliger dans,
bor Vi ska binda både kransa och krans
I i dansen.
Hej hopp till så roliger dans,
Hej hopp både kransa och krans
I i dansen.

v. 2. Vacker är du när du dansar och ler,
Vacker är du när du på din kärestan[4] ser
Du lilla.
Hej hopp till så roliger dans o. s. v.

[1] H.: duktigt. [2] K. och H.: storan. [4] H.: kärestan.

35. Y. K. S. (Af alla dem[1]) som gå i ringen
Jag väljer dig eller också ingen.
Ty jag finner, att det är omöjligt
Att lepra lyckligt förutan dig.

36. H. Y. K. (Borken borken[2]), som[3] den gaf mig,
Så har jag.
För jag någon annan,
Så tar jag
Mellangift[4] gifver jag dej.
Tag den du fick utaf mig.
Tag dig enget.[5]

37. H. Y. K. Flicka lilla säg[6] vid ditt ord
Vill du gifta dig, när du blir stor?
Jag vill gärna ha dig,
(Jag skall ej bedra dig)[7]
Jag skall tala vid din far och mor.

38. H. Y. K. Flickan hon är ledsen,
Ty hon har mistat vännen sin.
Men hon är lika glader,
Hon tar en annan igen.
Kom kom vännan min[8],
Vicka dansa (sol omkring)[9]
Sjung hopp fadinella lalla ....

39. H. Y. K. Flicka lilla. flicka lilla kom kom kom,
Kom ska du få hvad jag lofvade[10] en gång
Hela mitt hjärta och halfva min gård.
Det[11] skall du få, för du (dansade så väl)[12]

4. O. H. Y. K. S. sl. De[13] herdar och herdinnor de vallade sina får
De vete (så litet)[14] hvad kärlek förmår.
v. 2. Kom skönaste herdinna, kom räck mig din hand
Så skola vi knyta förpliktiga band.
Y. i K. o. S. v. 3. Se nu så är det kuntet, se nu så är det gjort,
Och hvilken vänskap man sällan hafver sport.
H. En hvilken lycka " " " "

[14] S: alls intet
[1] Y. lofva dej. [2] Y. dem. [3] hållit mig så väl. [4] Y: i H. Y. o. K. [5] H. att söka
[6] H. äfven: ann [6] Y. allt. [7] Y. Ja ska gärna ta dej. [8] Y. kom [9] Y. sol om
[10] K. o S. Utaf alla. [11] H. o. Y. äfven: Karatorken [12] H: den
[13] Y. äfven: Mellan så. H. Himmelsk jord 1. Städerfstenen och land.

35. F. K. S. (Af alla dem[1]) som gå i ringen
Jag väljer dig eller också ingen.
Ty jag finner, att det är omöjligt
Att lefva lyckligt förutan dig.

36. H. F. K. (Borken borken[2], som[3] den gaf mej,
Så har jag.
För jag någon annan,
Så tar jag
Mellangift[4] gifver jag dej.
Tag den du fick utaf mej.
Tag dig enget.[5])

37. H. F. K. Flicka lilla säg[6] vid ditt ord
Vill du gifta dig, när du blir stor?
Jag vill gärna ha dig,
(Jag skall ej bedra dig)[7]
Jag skall tala vid din far och mor.

2 v. till n:o 37. H.
Vill du ej så säg för mej!
Mog fanken finns det flickor utom dej.
Jag vill icke ha dej,
Jag vill blott bedra dej;
Jag skall fråga för din far och mor.

Kom ihåg nu på vad jag talat en gång
Hela mitt hjärta och halfva min själ,
Det[11] skall du få, för du (dansade så väl)[12]

4. O. H. F. K. S. st. De[13] herdar och herdinnor de valla sina får
De veta (så litet)[14] hvad kärlek förmår.
v. 2. Kom skönaste herdinna, kom räck mig din hand
Så skola vi knyta förpolizad band.
2 i K. o. S. v. 3. Se nu så är det knutet, se nu så är det gjort,
Och hastigare vänskap man sällan hafver sport.
H. En hastigare lycka " " " "

[1] S: alls intet
[2] F. lofva dej. [3] F. dem. [4] hållit mig så väl. [5] 2 i H. F. o. K. [6] H. att söka
[7] H. äfven: ann. [8] F. allt. [9] F. Ja ska gärna ta dej. [10] F. kom [11] F. sken om.
[12] K. o S. Utaf alla. [13] H. o. F. äfven: Karaborken [14] H: den
[15] F. äfven: Mellan så. H. Himmelsk jord 1. Städerstenen och land.

v. 4 Det bundet, som vi knutits, ej ingen lösas[2] kan,
Blott döden, blott döden, som löser alla band.

41. H.S.K. Hoppa, hoppa, stå ej o dra dej,
När den blir gammal (vill ingen ha dej)[3]
Sitta i en rå
Tilla bara på,
Men mitt unga hjärta får du ej än då.

Ej i H. { Dansa får du med hvem du vill,
Men mitt unga hjärta hör en annan till

42. H.K. Hå hå (jå det är) så,
Fast i ringen och den på tå.
Räcka hvita handen, K. Räck sin hvita hand
Knyta kärleksbanden Och knyta kärleksband
Det är roligt att vara två. Ack så roligt att få vara två.

Q. Hå hå hvad det är svårt
Gå i dansen och stå på tå
Räck mig hvita handen, fast=föreg.

43. H.S.K. Här dansar jag med lilla vännen min,
O.s.v. = Mytl. n:o 335.

44. H.S.S. v.1 Jag gick mig ut i en (rosenlund,)[5]
Där jag var vanor att vandra[6]
Där fick jag se, hvar den nåslan stod
Ibland de örtorna andra[7]

v.2. Jag tog nåslen[8] uti min hand
Och kasta den öfver gallet[9] (= gärdet)
Och se[10] illa brände jag min hand
Allt för den hjärteliga kära

v.3. Tag mig i hand du min lilla vän,
Min lilla rosende blomma.
(I) nästa hvart så kommer jag igen,
Då skall du blifva min gumma.

Q. öfver: Då skall vi bröllopet hålla.

v.4. Och prästen skall en (hitkommen viga)[11]
Och klockaren ska tjunga annan.
Och spelegubben[12] ska få en sup
(Förlat)[13] han kåka oss hitomman.)[14]

1) Q: det. 2) Q: löca. 3) H. öfver: får nyssen ta dej 4) K: nu är det. 5) Q. öfver: vara (H.S.: örtagård. 7) Q: rara 8) Q. öfver: en nåcla. 9) Q: gellen. 10) Q. lur. H: vig ihop. 12) gamla Jussi. 13) ej i Q. 14) Q. öfver: som kåkat oss hitomman

45. H. Jag är liten jag, jag är bra att ha,
Själf får jag gå och pia,
När jag gick mig ut i ett beslut,
Ut i tankarna alla,
För att välja mig en så hjärtelig,
Den jag kär måste kalla.
K. Och jag gick mig ut i ett beslut,
Ut i tankarna många,
För att välja mig en så hjärtelig,
Vart jag komm måste finna.
Se jag är liten jag, te jag är bra i ha,
Själf får jag gå att pia.
Får jag inte ja, är det lika bra,
Tider har jag nog att dröja.
S. Jag är liten jag, jag är bra att ha,
Själf får jag gå och pia.
Får jag icke ja är det lika bra
Tider har jag nog att dröja.

46. H. v. 1. Klara (kop) stjärnan på blå himmelen lyser.
(Nedt. = Nyk. 367) Friska vattnet i klara källorna pyser.
v. 2. Röda rosor pryda buskorna gröna.
Röda rosor pryda kinderna sköna.
v. 3. Kom kom min lilla vän, låt oss nappas
Efter kommer prästen med sin långa
v. 4. Han skall oss döda två sammen svarta kappa.
Du skall heta far och jag skall heta mor
Och ten vår lilla nätta pia.
E. S. v. 1. Klara (kop) stjärnor på himlen blå klart lysta
Friska vattnen i klara[3] källorna pysta.
Nappa tag uti den de skall[4] nappa
(Och) Efter kommer prästen med sin långa, svarta kappa.
v. 2. :: (Och) Han skall oss döda lyse och viga :: (Och) Du skall heta mor och jag skall heta far
Och ten vår lilla nätta pia.[5]

Först bjuder den som är i ringen en in; vid orden: "Nappa-
[1] S: stjärnorna på himmelen de [2] S: Klara [3] S: Kalla.
[4] S: kan. [5] S: pie.

pa tag uti den de skallnappa, tager prästen in, hvarpå de bre danta omkring. Slutligen bjuder "pian" in, hvarpå alla 4 vränga omkring. "Pian" blir i ringen.

47. S.K.S. Kom (in i ringen) dansa med mej,
Räck mig din hand förtroligt!
Glada i vränga talen omkring
(Säj, hvad de) hafva roligt!
Ljusen de brinna blå lando klart
Dansen den går med vlande fart.
Se nu fick de dansa med mej,
(Säj, var det inte roligt!)

48. H.S.K. När flickorna hålla bröllop,
Hvem får då vara med?
Och hvarför inte du och hvarför inte jag?
Det är den enda jag klagar af.

49. a. S.v.l. Och jungfrun hon väfter bäd smaler och lång
Därföre så är hon så stolt i sin gång.
Sjung fadiradirallan så stolt i sin gång.

v.2. Och jungfrun hon tager sitt röde gullband
Hon knyter så hårdt om skona ungersvens arm.

v.3. Och skona min jungfru knyt ej så hårdt
Jag har tänkt att rymma bort.

v.4. Och jungfrun hon löser sitt röde gullband,
Och strar den ungersven till skogen igenom.

v.5. Nu hafver jag blifvit enka, nu är jag så här
Hvem hafver nu till mig mer något begär?

v.6. Hon skickade efter honom med hästar och vagn,
Men aldrig så hon skona ungersven fann.

v.7. Mellan ugnen och väggen där väfter blåbär,
Och viljen i mig något, så han i mej här.

v.8. Och ungersven och jungfrun de satte sig ned,
Och bäst som de satte, så taltes de ve.

v.9. Och skona min jungfru ge mig en kyss!
Ach skona ungersven du fick den så nyss!

S. Hej hvad vi (S. Morgen)

1/S.: lilla vännen 2/S.: så hogen. 3/S.: Hej så vi 4/S. glatt.
5/S. Lehen 6/S. Nu så 7/S.: Se 8/S.: iche 9/S.: golpat 10/S. Säj, hvad det är roligt.

b. E. v.1. Jungfrun hon växter bäde smaler och läng.
Därföre så är hon så stolt i sin gång.
v.2. Och jungfrun hon tager sitt röda gullband.
Knyter det om sin käristas arm.
v.3. Kära min jungfru knyt ej så hårdt,
Jag haver ej tänkt att nymma bort.
v.4. Och jungfrun hon löser sitt röda gullband
Så hastigt den ungersven till skogen förnam
v.5. Hon sökte i dagar, hon sökte i tre,
Men aldrig så fick hon den käristan se.
v.6. Hon skickar efter honom med hästar och vagn,
Men aldrig så kom den käristan fram.
v.7. Hon skickar efter honom med fenton gullband
Viljen i mig något, så haven i mig här.
v.7 Gjungesäpen säl.: Mellan ugnen och väggen där växter blåbär
Och viljen i mig något, så haven i mig här.
v.8. Och nu är jag gifter, det blef jag i fjol,
Nu sätter jag mig på en gammal trästol.

c. S v.1. Jungfrun hon växter bäd smaler och läng
Därföre är hon så stolt i sin gång
Nej hopp gjungfaralla så stolt i sin gång.
v.2. Ungersven tager sitt röde gullband
Hon knyter det om sin käresta arm.
v.3. Du har ej behof att knyta så hårdt
Jag haver ej tänkt att nymma bort.
v.4. Och ungersven lösar sitt röde gullband
Och hastigt den jungfrun till skogen hon sprang
v.5. Där gick hon i dagar, där gick hon i tre,
Men aldrig så fick hon sin käresta se.
v.6. Mellan ugnen o väggen där växter blåbär.
O vill ni nu ha mej, så å ja nu här.
v.7. Si nu ha ja blifvit gifter, ej var ja i fjol,
Nu har ja kommit till glädjen så stor.

d. S. v.1. Och jungfrun hon växter bäd smaler och läng
Och därför så är hon så stolt i sin gång.
v.2. Och jungfrun hon tager sitt röde gullband
Hon knyter det om sin käristas arm.
v.3. Ack käraste min jungfru, knyt ej så hårdt.

Jag haver ej ännat att reta bort.

v.4. Och jungfrun hon tager itt röde gullband.
Så hastigt hon bart det till skogen han sprang.

v.5. Hon tokte i dagar, hon tokte i tre,
Men aldrig så fick hon sin käresta se.

v.6. Hon skickade efter honom med hästar och vagn,
Men aldrig så kom den ungersven fram.

v.7. Hon skickade efter honom med femton gullbärd,
Och vill ni nu veta, så är jag nu här.

e. H. = Nyl. n:o 397 c.

50. H.E.K. Och hur du vänder dig, och hur du svänger dig;
Så laga att du får en trogen vän!
1/S { Tag digen vän, den dig behager!
Snart förgå dina unga dagar.
:/: Och aldrig komma de :/:
Och aldrig komma de ten mer igen.

51. E.K.S. v.1. :/: Sju glada gossar flickor i en ring :/:
Gladaste gossar flickor däromkring ibland de gossar flickor alla.

v.2. :/: Flickorna gossarna vända sig omkring :/:
Sökande efter vännen sin ibland de flickor gossar alla.

v.3. :/: Vara nu hvendet vara vill :/:
Den som jag räcker handen till, han/hon har mitt unga hjärta

v.4. :/: Nu kan du vara riktigt glad :/:
Nu har du fått den du vill ha ibland de gossar flickor alla.

v.5. :/: Nu skall du vara riktigt glad :/:
Nu ha du fått den du vill ha ibland de gossar flickor alla.

52. a. H.S. Öppen stod förborgade[3] luka,
Alla så (vilje de därunder hoppa)[3]
För ro[7] och för ära, så dansar min kära.
Ingen clipper i dansen fans,
Förrän han säger sin käresta namn.
Hur heter han?
(Kalle Kalle) hette han,
Tolf gullringar så hade han.
(Han gick alla, han fick[3] åja

1/ H.: Jag mast förgå dina unga dagar, Ingen är det då som du (dig) behager.
2/ S. vår borgare. 3/ S. ville vi däigenom kryppa 4/ S: ord 5/ S: vår 6/ S: i S.
7/ S: gick.

16

När han gick å fria 1. H. Alla så ville de Kalle ha.
(Alina) tog sin Knuppeldyna[2]
Satte sig under[3] fönstret,
Mera såg hon på Kalle[4] lilla,
Än hon såg på mönstret.
5) Åhå du Alina lilla,
Gift du dej, men int så illa!
Jag är din och du är min,
Så länge leken räcker.

b. H. 9. Nej
Sjyter sjyter Edla min H. Edla Edla, sjyter min
Slapp mig in i ingen!
Nej nej, så[4] sjyter, inte förrän[a] jag[5] sjyter.
Inte clappar jag dig fram,
Förrän du säger din käresta namn.
Hvad[6] heter han?
(Matte Matte) heter han,
Tolf gullringar hade han.
Gick åsta, fick å ja,
När han gick o fria. H.: Alla så ville de Kalle ha.
(Edla) tog sin Knuppeldyna,
Satte sig under fönstret,
Mera såg hon på Matte lilla,
Än hon såg uppå mönstret.
Åhå du Matte lilla,
Åhå du Edla lilla.
Du är min och jag är din,
Så länge leken varar.

1) S. uto 2) S. knuppeldyna 3) S. vid. 4) S.: vänner
5) S. Åhå du Kalle lilla, Åhå du ~~Edla~~ Alina lilla. 4) H.: min 5) H.: mig
6) H.: Hur

53. H. K. [Nyf.] Äppelträ och lindelöf och alla vackra blader.

Jag såg min vän i sjön åse.
Han var så hjärtans glade.
Forts. = Nyf. n:o 27.

54. H. S. [Nyf.] Behagar ungersven att taga sig en vän
A(?) Rosor och violer.
Rosor ibland de liljorna små,
Hjärtungen lilla kan du väl få.
Rosor och violer.
O.s.v. = Nyf. n:o 27

B(?) S. v. 1. [Nyf.] Fager ungersven [nu] bjuder in sin vän o.s.v.
v. 2. breder ut sin duk
v. 3. bjuder ned sin vän.
Då falla tårda på knä på duken.
v. 4 Fager ungersven [nu] klappar sin vän
v. 5. kyser "
v. 6. sover hos "
v. 7. bjuder opp. "
v. 8. dansar med "
v. 9. stiger ut igen o.s.v.

Leken har äfven lekts i S. och K. och tadkman nunna kan ihåg texten ord f. melodi.

55. H. K. [Nyf.] Och rosorna (kaper jag) [3] plockat,
Men bladena (kaper jag) [3] glömt. [2]
Små [4] flickorna (kaper jag) [3] lockat
(Till sexhundradefem) [5]
Kom (flickor små), [6] kom (gossar små) [7]
Kom roligt ska vi ha. [8]

56 a. S. [Nyf.] Bro bro brälla klockan ringer elva,
Kejsaren står på ett höga slott,
Så hvit som snö,
Så svart som mull.
Den som komma alles sist,
Han skall lida döden.
Nu förlösas ;:: Hvarför stridsman skall du [kan] lida döden. ::;
Två personer stå och hålla i en duk, de andra gå omkring

[1] K.: flickor. [2] H.: kaper vi. [3] H.: glömt, glömt, glömt. [4] H.: lilla [5] H.: Tre hundra sextiofem. [6] K.: äpen flicka kär [7] K.: äpen: gosse kär [8] K.: äpen: hålla kär.

och under armarna. När sången är slut fäller porten ner, och den s. då står utanför porten skall säga, om han vill gå på månsnut l. solenstida. Hom skallen ny seden efter sitt val ant. ta om solen l. månen och så portvakten leken tills alla stå uppställda i led; där på fatta sol och mån tag i hverandra och börja dra gå hvar åt sitt håll, understödda af trna anhängare.

k. S. [tor] Bro bro breja, va fattas bro breja.
Bro breja fattas stockar o stenar, alla gada renar.
När ska viden broen bygga, som vi köri sand uppå.
Hjal for vi här fram, i år gör vi äpenså.
Bygga bro på en stund,
Så länge kungens krigsfolk reser genom lund.
Freden vill vi hålla o freden vill vi ligga.
Den som allra sist kommer skall han under broen ligga.

57. H. K. v.1. [tor] Det kom ett hemkap ifrån en o fadirella
De hade kaffe[1] men inga brö fadirella.
v.2. Korgen eder jag skänka vill fadirella
Jag har en annan som jag hålla här fadirella[2]
v.3. Nu dansar jag så för nöjd och glad fadirella
När jag friade så fick jag ja ja ja ja.

58. A. K. v.1. [tor] Det stod ett träd på vår fadersgård
Det var så bleka blader
Och äpplen vätte däruppå.
Alt både röda och gröna.
v.2. Äpplet vänter bådegrönt och skönt,
Men det bor maskar däriune.
Och gossars hjärta är likaså,
Ty där bor falskheten i me.
v.3. Men jag är kommen ifrån fjärran land,
Frekhar om det är togen.
För skall jorden betäcka mig

[1] H. äpen: brännvin. [2] H: utom dej.

Förrän jag blifver bedragen.

b. S. v. 1. Det stod en trädgård vår faders gård,
Det bär så bleka blader.
Och däruppå växter äpplen skona,
Både röda och grona.

v. 2. Och äpplena de smaka ba att äta,
Men där bor maskar däruti.
Gossars hjärta det är ju skönt,
Men där bor falskhet uti.

v. 3. Och vill du jag skall blifva lustrun din,
Visst måst jag litet få röda.
Hälften du och hälften jag,
Så länge vi äro båda.

59. H. K. v. 1. Det kom trägossar från skogen
(: Hej faderadera :)
De hade en vän så hogen
Hej faderaderallej.

v. 2. (De skröto med hundra rikedaler
De ägde väl knappast en daler.

v. 3. Och korgen jag eder nu skänker
Jag har en ann jag påtänker.

2 i H. v. 4. Med röda kinder och de ögon blå.
Och vackra flickor håller jag uta,
Helst den jag har, den jag vill få.
Då blir det roligt att lefva.

60. H. K. v. 1. Gossen väljer maken, hvilken han vill ha
Rosor liljor blandde små,
Som mitt hjärta kan förstå.

v. 2. Unga paret ständar i dansen med hvarandra
Rosor liljor s. v.

v. 3. Unga paret skiljes mot hvarandras vilja.
Rosor liljor blandde små,
Som mitt hjärta kan förstå.

1 H: en 2 H: sjung fradiradiej. 3 H. han, kon. 4 H: sjung fradiradiallej. 5 H: Hon talte om. 6 H: Han 7 K: behagar 8 K: dansar med

61. E. v. 1. Måndag, tisdag, onsdag, torsdag,
Fredag, lördag, söndag kväll.
:: Tra jag prallallej ::
Tra jag prallallallallallallallallej

H. v. 1. E. v. 2. Hela veckan ha vi roligt,
Söndagen gå vi på bal.

E. Sv. mel. = Musik. 325 b.

" v 2 " v 3. Hva ska vi på balen göra
Vi som inga flicker ha?

" v 3 — Ett glas toddi ska vi dricka,
Därpå röka en cigarr.

" v 4 E. v 4. Tjuf och tjuf skall den på heta,
För den stal min lilla vän.

v 5. Tjuven han är redan gripen,
Han är förd till fästningen.

H. v. 6 Inte för att jag går och prior
Går jag denna vägen om.
Vackra flickor finnes i andra byar.
Mycket vackrare än vi.

62. a. E. kvp. Hjalom just så va ja brud,
Då va ja klädd uti kransar.
Då va ja gram o trore ramm,
O trapalappana danca.

b. H. kvp. Hjalom just då ja va brud,
Då va ja gram o trore ramm,
O trapalappana danca.

63. a. E. S v. 1. kvp. En dagg jag och var så glader
Uti[1] min faders örtagård.
Där stå rosor alla i rader,
(Dem jag ej kund räkna nå.)[2]
(Där stå stora och där stå små.)[3]
(Där stå röa, hvita, brun o blå.)[4]
v. 2. När jag mig däruti spatera,
Så fant jag mig en utvalden ros.
Den jag mig i handen tager,
Och[5] spaterade[6] min kos.
(Utaf alla[7]) som däriane var,
Den skönaste[8] jag upptagit[9] har.

1. S: I. 2. S: Me än jag upprätta nå. 3. S: Där stå röd och hvita brun o blå 4. S: Där stå ro-
tror att nå ja på. 5. S: Ah den. 6. S: jag min. 7. S: Utaf alla den 8. S: vackraste 9. S: tagit.

v. 3. Se[1] här är handen, se[1] här är pannen,
Se[1] här är allt, (som du[1] begär.
Mången söker[3] efter rikedomar,
Men sådant passar jag alls[4] icke[5] på.
Mången tager[6] hall för gull
Och gråter[7] sina båda näsbor full.

6. S. v. 1. Vår[8] slapp jag och var så glader
I min faders örtagård.
Där stå rosor allt om rader
Mer än jag uppräkna må.
Där stå stora och där stå små,
Där stå röd och hvita, blom och blå.

v. 2. När jag mig därom spatserar,
Ståndar där en utsprunnen ros.
Då jag mig den i handen tager
Så spatsera vi vår kos.

v. 3. Mången bakta[1] efter rikedomar,
Men sådant passar jag allt intet på.
Mången tager sig hall för gull
Och gråter sina båda näsbor full.

v. 4. Men annorlunda gjorde Konung David,
Allt när han bodd i Israel:
Han var huld och han var vår fader
Och tog en flicka hvarenda kväll.
Han hålde henne både huld och varm
Och satte sätt uppå hennes arm.

64. H. S. v. 1. En[9] fattig enka[9] går och vandra[9]
Sju
Många döttrar, men ingen mig
Likom andra.

v. 2. Och vilen i min dotter ha,
Så stigen upp och svaren ja
Likom andra.

v. 3. Och se min dotter, hur hon dansar nätt,
Hon dansar just på ett eget sätt
Likom andra.

[1] Enkan gör fint, 'döttrarna, efter med händerna på hvar-
[1] Ej i S. [2] S: hvad jag [3] S: fiskar [4] Ej i S. [5] S: inte. [6] S: tager sig.
[7] S: tager. [8] S: Jag [9] Ej. vandrar

andras axlar. Vid andra versen bjuda "mågarna" upp österrarna och vid tredje dansa de omkring.

65. H. G. Rika pojden och fattig fågelen. fattig pojden och Erik. En pojke går omkring på golvet med alla flickorna efter sig, en annan, Rika Erik l. rika pojden står afsides. Under det fattig fågelen l. fattig pojden vandrar omkring med sina damer, sjunger:

Jag gångar[1] mig uppå golvet
Med mina mågor[2] lusta.
Hvem skall eder törja,
Och hvem skall eder svika.
Erik den rika,
Han skall eder svika.
Fram, fram du Erik,
Du som ärt en dåre!

Berättelsen är på le-
ken är fram. Detta i Hel-
singe kan man gissa
i Skåg, hum lekar lekar

Porden kom mar, gå
kåller fullständigt åkå
i Helsingi!

Därpå kommer Erik fram och sjunger:

Jag är ingen dåre
Fast ni mig så skåller,
Jag är en upprätt man
Bland de jungfrur alla
:: Ni segra[3] och jag vann ::
En skön jungfru tar jag i min hand,
Den tager jag men ingen annan.

Så tager Erik en jungfru och för henne bort. Därpå sjunger detsamma ända till Erik har berövat fattig fågelen alla hans mågor. Sedan tager ~~Erik~~ fattig fågelen en brandstake l. käpp ~~för mågarna~~ i vrån och ställer sig till fram för "fattig fågelen begynner tigga sina "mågor" tillbaka sjungande, och ställer sig gäfl i en vrå. Rika Erik vandrar omkring på golvet med sina "mågor" och sjunger:

:: Jag rika Erik ::
Jag kommer hoppande,
Jag kommer dansande
Öfver åkrar och ängar.

"Fattig fågelen" kommer därpå fram och begynner tigga sina "mågor" tillbaka sjungande:

:: Jag fattig fågelen ::

[1] H: gick [2] H: ut på. [3] H: bland. [4] H: ligor. [5] H: segla.

Jag kommer haltandes
Jag kommer klunkandes
Å du riker och nådig,
Så ge den fattiga af råde.

Icke Erik ger då den tidta damen i raden åt tiggaren som för tin "major" i vrån.[1] Detta upprepas till dess Erik gifvit bort alla tina major. Då han icke har mera att gifva blir han "ombadad" af den andra.

Vi. också följa fattig fågelns "major" efter honom, och då går Erik med tina "major" inom och den andra utanför med tina.

66. N. [Kop.] Jag gick mig ut i lunden grönna
Där fann jag mig en utspricken ros.
Jag tog den rosen så lätt i handen,
Och tre spakerade jag min kos.
Jag tog den skönaste jag kunde finna,
Jag tog den skönaste jag kunde få.

N. = Nyl. n:o 353.

67. N. 2. S. [Kop.] (Kom flickor vi ska bo i Erikå)[2]
Min flicka och jag må.
Vi ska dansa i åtta dagar,
Vi ska sjunga i åtta dagar
Min flicka och jag må.

68. a 2 v. 1. [Kop.] Gick jag mig ut,
Gifver akt uppå,
Mig si där omsätta.
Du söka mig en vän
Hjärtelig kär,
Som uti nöd,
Uti lif och död
Sig väl kunde skicka.

v. 2. Kom Pelle då,
Mej skall du få,
Men hvart har du ringen?
Tar du mej i hånd,
Ta du mej i famn,

[1] 2. äfven: lilla flicka [2] S.: Hej gossar, ska vi bo på landet.
[2] N: Kom flicka lilla vi ska bo på landet.

Men tala om det för ingen.

v. 3. O flicka kär
Var icke här
Emot din Pelle,
Ty han både har
Koppar och kor
Om det så skulle gälla.

v. 4. Grannarna vår
Gifte sej i fjol
Fattig som myran.
I år ha de ko,
I år ha de so,
Gårdarna fyra.

b. E. K. Kom Pelle då.
Mej ska du få,
Men hvart har du ringen?
Ringen har jag
Mej i förvar.
Den vider jag åt ingen.

d. K. v. 1. Hej Pelle då,
Mej ska du få,
Men hvart har du ringen?

v. 2. Grannarna vår
Gifte sej i fjol
Fattiga som myran.

v. 3. I år har di ko,
I år har di so,
Gårdarna fyra.

69. H. E. v. 1. Kom sköna flicka vaka med mej
Kärleken villjag dela med dej.

Endast i H. v. 2. Hjärtat det klappar, pulsarna slår
Kärlek förgår.

70. H. K. Lilla gossen är så glad i sitt sinn.
Kom sköna flicka, vill du bli min.
Vill du mej ha? Hon svarte ja.
Se så går det till att gifa.

71. E. K. När vi gå så här i ring,
Låt oss gå så hvarf omkring
o. s. v. = Nyl. n:o 386.

73b. E. v. 1. Bonden han gångar till staden o friar,
Kommer till staden fanns där ingen bondpiga.

v. 2. Bonden han gångar med gator och gränder,
Möter han jungfrun med tonnen i händer.

v. 3. Hvad står den här du stadsmodiga piga,
Tilldig så hasper jag lust till att fria.

v. 4. Hör på bonddabben hur tokigt han friar,
Kommer till staden, kallar jungfrun för piga.

v. 5. Jungfru har jag varit och jungfru är mitt namn,
Och jungfru har jag fått heta af alla mina gamar.

v. 6. Tycker du min jungfru att jag är så ringa,
Vill du ej se hur mitt silverbält glimmar?

v. 7. Dejorh ditt silverbält jag ej värderar,
För flickorna många, jo mycket det gossar än flera.

v. 8. Tycker du min jungfru att jag är så ringa,
Vill du ej se hur min guldkedden glimmar?

v. 9. En guldkedden vore visst härlig att bära,
Men för en bonde har jag ingen begäran.

v. 10. Tycker du min jungfru att jag är så ringa,
Vill du ej se hur mina gullringar glimma?

v. 11. Dejorh dina gullringar (ej värderar) (ger jag den bonde)
Ty hvad skall jag göra med en klumpiger bonde

v. 12. Räck mig nu handen, min älskade flicka
Åt dig vill jag gifva båd hoket och lycka.

v. 13. Dejorh du hoket jag ej värderar,
För flickorna många, jo mycket det gossar än flera.

72. 4128. Nu ha vi dansat öfver bäng och backar
(Slitit sönder[1]) våra (skor och)[2] klackar
O.s.v. = Nyl. n:o 398.

I N. sjunges denna efter n: o 15 Höga bäng och djupa dalar.

73. a. S. v. 1. Och bonden han kommer så sällan i staden,
Där möter han flickor i långaste radan.
v. 2. Och bonden han går uppå gator och gränder,
Där möter han jungfrun med korgen i händer.
v. 3. Hvad gör du nu här, den stadsmodiga piga?
Till dig så haper jag ämnat att pria.
v. 4. Hör på bondtoken hur tokeit han priar,
Kommer till staden, kallar jungfrun för piga.
v. 5. Tror du min piga, att jag är för ringa,
Vill du gifta, hur mitt guldbälte glimman?
v. 6. Dig och ditt guldbälte ger jag den onde,
Hvad skulle jag göra med så dumme en bonde?

74. a. 2. v. 10 Och jungfrun och munken de satte sig ned
Och hätt som de tattes, så talade de så.

En gosse och flicka sitta på hvar sin stol i ringen, så följer följande växelsång:

v. 2. Ack sköna min jungfru, geningen kyss!
Ack nej men, skön munken, jag fick den så.
v. 3. Ack sköna min jungfru, koka min gröt!
Ack nej men, skön munken, jag har inga fat.
v. 4. Ack sköna min jungfru, tappa mig drick!
Ack nej men, skön munken, jag är ingen knikt.
v. 5. Ack sköna min jungfru, bädda min säng!
Ack nej men, skön munken, jag är ingen dräng.
v. 6. Nå sköna min jungfru, var min min ros!
Ack nej men, skön munken, jag vaser min kos.

Så springer jungfrun ur ringen och munken efter och pörtåker taga fast henne, medan de andra pörtåka gömma.

1) S: stöfvet. 2) S: sönder slitit

med henne. Under tiden sjunger:

v. 7. Hvarför då munken låt jungfrun gå bort?
Låt klippa, låt klappa, låt skaskelan klappa!

b. S. v. 1. Och munken och jungfrun de tutto i bed [2]
Och läst som de tutto, så tattes de ve.

v. 2. Och munken bad jungfrun att ge sig en kyss,
Ack nej, svarte jungfrun, (jag gaf ju så nyss.) [3]

v. 3. Och munken bad jungfrun att koka sig mat.
Ack nej, svarte jungfrun, jag har inga fat.

v. 4. Och munken bad jungfrun att bädda sin säng.
Ack nej, svarte jungfrun, jag är ingen dräng.

v. 5. Och munken blef arg [4] och slo kappan [5] i bänk
Den jacka he jungfrun, den jag haper tänkt.

75. N. S. Och vilken i nu veta och vilken i förstå,
Hur landtmannen (plöjer sin åker och så) [6]
Han sådde, han sådde, han sådde vissa hör,
Och sedan så hvilade han armarna.
Han stampade med fot,
Slog händerna i hop [7]
Och svängde sig om,
Si så glader var han
Om sommaren.
Och se hvad jag har [8] i min hand
Och se hvad jag framföre!
En så unger och varker [9] dan,
Så stolt i sina teder [10]
Jag håller henne här [11]
Det vet hon förväl
Jag törs intet säja, hum varker hon är
Om sommaren.
Jag låter henne gå,
Jag låter henne stå
(Att till) [12] en annan kommer

[2] S.: haper uti. [3] S.: varker [4] S.: och [5] S.: Jag vet henne väl, jag håller henne här. [6] S.: Till deis.

[1] pret. lät. [2] äpen: satte sig ned. [3] äfven: du fick den så nyss. [4] äpen: red. [5] äpen: klacken. [6] S.: plägade så hapa. [7] S.: Han klappade med hand

76. E.S. v.1. Se godddag, se godddag mina damer i dag
I dag som i går och i går som i dag
I dag som i går har jag tagit mig för
Att välja åt mig en så stolter dam.

v.2. Det finns vålan skönare[1] damer (som jag)[2]
Som bättre kan tjäna min herre i lag.
Det finns vålan en det finns vålan fem,
Behager sköna ungersven taga en af dem.

v.3. Ja, sade jag[3], om jag mig skulle våga
Min sköna jungfru på mytt hit att fråga,
Om det har kommit uti ditt[4] sinn,
Att hon skulle blifva allra käraste min?

E. v.4. Men intet har det kommit uti min sinn
Att jag skulle blifva allra käraste din.
Ej heller har det kommit uti min tåg,
Att jag skulle stå brud i år

S. v.4. Jag tycker, att Ni tänker er så qnuttelig att
Liktom Ni ville fria och blifva min man.
Tag mig i hand och för mig i fain
Och visserligen skall du blifva min man.

E. v.5. Ej aj ma jag fick för en tong,
//: Jag fick nej orte jag fick tong :// [5]
Visserligen dör jag uti min tong.

77. K.S. v.1. Skeppet seglar i från[6] Köpenhamn,
Då[7] kasta vi våra ankar.
Där[8] jag har (mitt hjärtas[9]) kär,
Där har jag alla mina tankar.
Hej hå[10] och hätt uti,
Och låt oss muntra[11] vara!
En liten tid så lefva vi
Hvadan det vändt till[12] att spara

Endast i S. v.2. Qnuddi den som svartsjuken är,
Den ha en invärtes plåga.
Och den skall botas med lagerbär
Och det i halsen med klåda.

[1] S: min hjärtans [2] S: hopp [3] S: glada [4] E: i S.
[5] E: i S. [6] S: stoltare. [7] S: i dag. [8] S: flere. [9] S: han [10] S: hennes [11] påskämt:
Jag fick pattar och inga kopf. [12] S: regla till [13] S: där [14] S: Och där

Hej hopp och håll uti o.s.v.

78 K. Tro ej Klores lilla, att jag är i dina band rätt nöjd,[1]
Att jag dem ej lösa kan just när jag vill.
(Se så går jag från)[2] dig bort
Och min hand en annan ger,
Efter jag mig alltid[3] så föraktad ser.
Här finner jag, hvad jag begär,
Fast du min vän ostadig är.
Här finner jag, hvad jag begär,
Fast du ostadig är.
Bästa Klorli, kom igen
(Och förena kärleken.)[4]

7 K. tillägger: Byta vän och timmelag så gör och jag.

79. a. E. Tro det, att jag går här och piar,
Fast min väg går så ofta om?
Det finns nåt flickor i andra byar,
Som jag bättre tycker om.

b. H. Inte må det ho jag går och piar,
Fast jag är så glad mot dej.

Sedan C K! Mina vägar gå till andra byar,
Se här är vännen, den jag håller kär.

80. H. E. Vi plantera rättikor och nättikor
o.s.v. = Nyl. n:o 437

Man hoppade först mot varandra med händerna på höftarna och sedan utfördes de rörelser, som angifvas genom texten.

81. E. H. (Hop) (Vitt är det litet)[5] I kan att stå i ringen,
Vilja dansa och ej få ingen
o.s.v. Jorts = Nyl. n:o 433.

Fortsätter med: Nu ha vi dansat n:o 79.

79 C. K. (Hop) Tro ej, att jag går här och piar,
Fast jag piar så för dej.
Mina tankar stå till andra byar,
Och där finns gossar, som älska mej.

[1] K: Mener Klores att jag är uti dina band så nöjd [2] K: Se jag går i-
från [3] K: redan [4] K: Och för evigt bli min vän. [5] E: Det är stor

89. N.E. v. 1 Jägarinnan[1] med[2] ett hurtigt mod
I skogen (jaga månde)[3]
Hon tåker efter de snälla djur,[4]
Ehvart hon dem månde finna
Och jakten låg i hennes håg,
Och djuret som hon efteråg
Det var en vacker gåne
v. 2. Sen tar hon[5] konom i sin högra hand,
Som trenska damer pläga göra
Sen för hon honom till sitt eget land,
Stor sällhet skolen i på höra
(Ja kärlek[6] för som klot[7] i lund[8]
(Som har bedragit[9] mången man i grund[10]
Så många redeliga damen.
v. 3. (O änget kär, o änget fin)[11]
Låt oss[12] afsked taga
Förän vi dö,
Låt oss i famnen tagas.
Men[13] hastigt kom det uti mitt sinne,
Och aldrig går det utur mitt minne
Förän den bleka döden.

1) Q: Jägerinnan. 2) Q: vid 3) Q: månde hon sig vandra.
4) Q: djuren 5) Q: Hon tager 6) Q: Kärleken 7) Q: knut
8) Q: lunden. 9) Q: Förstör så 10) Q: grunden 11) Q: O änget fin 12) Q: ossnu 13) Q: i Q.

83. H. Dricker en tjärte tjärtestål
Glasena i hand
Det är[1] flickans namn
Hvad heter hon, ja hvad heter hon?
Hopp Lisa hopp fararallala!
Lisa å bra, tackskall hon ha.
Tack hon som danser så bra!
Tack skall hon ha!

84. H. Du min lilla, tåcka ros,
Som blef buren af naturen
Af naturen.
Dig så vill jag gärna vara hos,
Till dess jag vera skall min kos.
Du är min lilla vän,
Så kommer jag igen
Dig så vill jag gärna vara hos
Till dess jag vera skall min kos.
eller: Hjärtat klappar, summan ler,
När man mot sin flicka ser.

85. H. Du tycker att du är vacker
O.s.v. forts = Nyl. n:o 292.

86. H. Först så gaf jag åt dig kärleken min
O.s.v. forts. = Nyl. n:o 308.

87. H. v. 1. Hade jag en båge och därtill en pil
Så skulle jag skuta vännen, om det kostade mitt liv.
Jfr. nedan n:o 119 2:dra. v. 2. Ungersven han spänner bågen, skuta båtre till
Så skjöt han den pilen i jungfrumens lif.
v. 3. Jungfrun hon dåna å och faller till jord.
Gud nåde mig stackars gosse, hvad gärning jag gjort.
v. 4. När alla andra gosser äro lustiga och glad
Sörja måste jag, som inger käresta har.
v. 5. Men jungfrun hon ständer upp, af hjärtat är glad
Se nu har jag funnit min käresta i dag.
v. 6. Och vaggan den knarar, och lilla barnet gråt,
Hvem kan då sofva i en sådan förtret.
[1] v. 7. Ett vi vaggan och fenton däromkring,
Sen så danta vi så lustigt ihöring.
[1] l. nämnen

88. H. v. 1. Har du en vän, som dig har kär
Var honom hull, var honom när
I tvill din död i lust och i nöd
Var lilla vännen trogen!
Sorgen är svår, kärleken sår,
Lyer än i mörka skogen.
v. 2. Du i från lust och i från nöd
Ingen går fri, hur än må hi.
Kärlek gör bitt det svartaste bröd,
Kärlek gör fröjd och lycka.
Älsker du rätt, allt blir så lätt,
Hum än dig sorgen trycker.
v. 3. O, arme man, om i all tid
Du ej har ro och ej har frid.
Och om din sorg ej någon förstår,
Sedd är den dock i himlen.
Sorgen är stor, större är Gud,
Tryck då dig inkll hans hjärta!

89. H. v. 1. Hvad är att jag går och så ensam står,
mel. Hfl. 333. När de andra blipa gifta?
Jag en maka väljer och åt henne säjer
All min tillhet och min lycka.
v. 2. Vi ska lefva och to uti fredorlso,
Njuta af tvaranders lycka.
Men blir du sur och tvär, jag dig ej mer begär,
Jag kogen genast åt dig tänker.
v. 3. Därför hulda, kom, skära egendom,
Jag skall säkert om dig tycka.
Men till att gå allen det skall ej tjäfva fan,
Till att gå med käpp och krycka.
Jag låter dig gå, jag passar aldrig på,
Jag aldrig mera på dig tänker.

90. H. I fjäl tomras plockade jag blommor med min vän,
Där söger mig vare utan igen.
Men jag tager mig en vän, som jag hälter kär igen
Och du är min, och jag är din
Och här skall bröllopet hållas

91. H. Mala mala mummel.
Kvarnen gick i kummel
Den gick i ån
Och gick i sjöl,
Och ingen tull fick jag ändå.

En sitter vid bordet, har någonting i sin hand, med hvilket han låtsar mala, medan de öfriga dansa omkring på golfvet. Då den som malar, knackar med stöten i bordet, skola alla uppsöka sina platser. Den s. blifver kvar på golfvet får gifva pant.

92. H. Nosi nosi daninan,
Många lekar kunde han.
Han kunde nosa te,
Han kunde klyfva ved.
Nosi han med näsan sin,
Såsom vi med nåra.

Man står i ring, en är innanför ringen med förbundna ögon. Då man sjunger de sista raderna, sätter man sig ned, och då skall den som är i ringen nosa på de andra och försöka gissa, på hvem han nosar.

93. H. v. 1. Nu så sofver Udda
Prattalattalattalleij
Tror jag prattalleij
Tror jag prattalattalattalattalleij.
Sofver som en kudda
Prattalattalleij

v. 2. Nu är Udda vaken o. s. v.
väljer sig en make
v. 3. Uddan går och hatta
Vicka bli bekanta.
v. 3. Uddan går på golfve
Som en gammal tolle.
v. 4. Du som sitter och sofver
Vill du bli min tröger
v. 5. Du som sitter i spisen
Du likna mammas gisen.

94. H. Ringen sig nu gömmer
I barnens händer två.
(Hulda) sig föglömmer,
Att hon ej hitta får.
(Hulda) sig nu skyndar hem
Ringen har nu gissat hvem?

Man tittar i ring och låter en dansk l. ringgå på hand till hand. En s. är innanför skall taga reda på, hvar föremålet är.

95. H. v. 1. När skeppet seglar öfver kaspret blå,
Då hissa vi våra ankar;
Det är så roligt att segladt,
Där vackra flickorna vankar.

v. 2. Jag vet en flicka, som så lustig är,
Hon passar bäst för mitt sinne.
Och all den kärlek jag till henne bär,
Om dygden var det därinne.

v. 3. Och räck mig nu din snöhvita hand,
På det jag tåker månde vara.
Och tänk på mig och på ingen annan,
När som jag borta månde fara.

v. 4. Dina begärliga ögon blå
De gjort mina kinder våta.
Men ach, ach, ach, hum går det då,
När ungersven beggmer gråta.

v. 5. Ungersvennen lyfter på sin hatt,
Han bjuder jungfrun adjö, godnatt.
Adjö, godnatt, du min lilla skatt
Du dansar nätt som en docka.

På skämt: Du leker som en råtta.

96. H. Vigar Maja.
Se se Maja, hur du skuttar,
Hoppar lätt uti dansen.
Så här vi viga,
Hvarenda liga,
Så vi svänga så gladeliga.
Kom kom kväde små och stora
Låt oss lustiga vara
1. Ingång jul och året bara
Låt oss lustiga vara.

97. H. :: Till Brämen :: till Brämen ska vi fara
Plocka roser och liljonblad,
För att få sopra till Ljusan dag,
Låter oss nu dansa, nu kära vänner vara

Allramest vi dansade, så tramplade vi på tåna
" " " så knäpp vi i öra
" " " så klappa vi hvarandra
" " " så kysta vi hvarandra
" " " så taga vi godnatt af hvarandra

98. H. Ti tu tenna
Budi budi benna
Lamm loj
Hvem fråtte dej?
Hvems finger ligger på dej?
(Kalle) du sa, (Lisa) de va.

Lekes som n:o 483 i bilj.

99. H. Ungersvennen uti dansen går
o.s.v. forts = Nyl. n:o 495.

100. H. v. 1. Plygå min faders gröna äng turile
Plockade rosor och bådda en säng turile
En så liten turile,
En så vacka turile.
v. 2. ~~Det skall du amma upp åt mej~~
Detta barnet gifve jag dej turile,
Det skall du amma upp åt mej turile.
En så liten turile,
En så vacker turile.

107. H. Silverskor och spänn och fäder utikatt,
Vill du bli min lilla vän nu i hast
Intill den bleka döden?
Lilla hjärta du som förrka vänt min,
Lever du länge, blifver du min
Intill den bleka döden.

102. E. v.1. Och hvad ha vi för dag?
Den nittonde tror jag.
Kors hvad jag blir till åren.
När sitter jag ner och tvär,
Rätt nu med grå hären.
Fallirallirallan hesen hjälper alla.
v.2. Gud nåde den som går och väntar
Ty ingen tyrs, som pia vill,
Ingen på dörren gläntar.
Kors hvad tiden slinker,
Snart en spelemintee
Kommer och frågar: vill du ha mej?
Ja eller nej, mamma, pappa säj
Skall jag låta honom ta mej?
103. E. v.1. Det står en ungersman uti vår ring,
Han är så munter och glader.
Han frejdar sig så hjärtelig
Att för de rosor och bladen.
v.2. Kära min jungfru, räck mej din hand,
Och låt mig med dig få dansa!
Du skall blifva min fästemö
Och jag din fästeman galanta.
v.3. Och presten skall oss tillhopa viga
Och klockaren skall sjunga amen,
Och gamla gubben skall få en rep,
För att vi kommit tillsammans.
104. E. v.1. Där stodo två ädla konungabarn
De lofva hvarandra sin tro tro tro
Men aldrig så går det icke mitt sinn,
Att du hafver älskat du mej och jag dej
Och du mej mej mej och jag dej dej dej.
v.2. Fläskskinka och fårafläsk
De ska du få ti, men inte smaka på.
Men aldrig o.s.v.
v.3. Du går på krogen och fyller dej,
Därföre passar jag alltsint på dej.
Men aldrig o.s.v.
v.4. Nu får vi bedja hvarandra godnatt,

Godnatt, godnatt min svarta katt
Men aldrig o.s.v.

v.5. Hår på hona och fjäder på katt
Godnatt, godnatt min svarta katt
Men aldrig o.s.v.

v.6. Och nu så skola vi skiljas åt
Med mycken sorg och gråtegråt
Men aldrig o.s.v.

Vidorden "Men aldrig så går det ..." tager man hvarandra på famn.

105. 8.v.1. Flickor in och flickor ut,
Flickor alla dagar.
Flickor har jag i mitt sinn.
Flickor mig behagar.

v.2. Om jag inte flickor får,
Må mitt hjärta brista.
Brist i stycken, bristi tu,
Men du skall bliden sista.

106. 7. Gossar och flickor, kommen med pröjd
O.s.v. = Nygl n:o 373

107. a. 8. v.1. I fjol så hade jag en vän,
År så tog en annan den igen.
Han var mig en så rare.
Jag låter honom fara,
Jag tager mig en annan vän igen.

v.2. De gossar äro inte att tro,
Ty falskhet uti deras hjärtan bor.
När de far ut o vandrar,
Så ter de sig de andra
På havet och på böljorna blå.

b. v.1. I fjol hade jag och en vän,
År kom en annan och tog den.
Jag låter honne fara,
Hon var ej bland de rara.
Jag hoppas, att jag får en bättre vän.

v.2. En fattiger gosse jag är,
Hela världen är jag till besvär.
Fast världen är besvärlig,

Jag på den vandrar ärlig.
Jag hoppas, att i himlen är min vän.

108. a. 8. v. 1. Kråkedans och kråkedans o kråkedans i lunden
Ingen dans så vrig dans som kråkedans i lunden.
v. 2. Kråkedansen vacker dans, den går så lätt tillhanda,
Jungfrun öppnar på tu pung och ge åt kråkans unge.
b. 8. Vi dansa opanpå, och jorden bär ost under.
Ingen dans så vacker dans som kråkedans i lunden.
Kråkedans en vacker dans, den går så lätt tillhanda
Jungfrun öppnar på tu pung och ge åt kråkans unge.
Se te, hvad jag fick, jag fick en vacker lyra.
Förrän du den lyran tappar, skall du mig hålde
hytt och klappa
Tuga mig i handen, föra mig i ringen

109. 8. v. 1. Medan man lever i världen till,
Så tager man dig en trogen vän,
Men aldrig så går det ur mitt sinne,
Hur jag lever ölskat dej och du mej
Och jag dej, dej, dej och du mej, mej, mej.
v. 2. Och nu så skola vi skiljas åt
Med drycken bedröpelse sorg och gråt
Men aldrig o. s. v.
v. 3. Och nu så skola vi säga godnatt,
Och godnatt natt natt och godnatt natt natt
Men aldrig o. s. v.

110. 8. Jag en vän med dig i ringen,
Skynda, skynda allt för de unga!
Hoppa, hoppa låt det gå.
Flickor två dansa låt på tå!

111. 8. Vi strumpor och fyra,
Mor hade en lyra.
Far hade en dejelig dräng,
Så välja vi begynna igen.
Dansas i armkrok!

112. 8. v. 1. Uti min faders gröna äng där stånder upp en lind
Det lyster mig att välja allra käraste min.
v. 2. Och hadd jag mig en båge och därtill en pil.
Så skulle jag skjuta ungersven, det kostar mitt liv.

Hr. öfvan nio 87
Helinge!

v. 3. Och jungfrun spänner bågen och skjuter bättre till
Så skjöt hon den pilen i ungersvens lif.
v. 4. Och ungersven han dåna å och faller ned till jord.
Gud nåd mig stackars flicka, hvad gärning jag har gjort.
v. 5. De andra vackra flickor är lustiga och glad,
Men tösja märke jag, som ingen käresta har.
v. 6. De andra vackra flickor, de dricka mjöd och vin,
Men si så tösjer jag, som ingen käresta har.
v. 7. Och ungersven han ständer upp och hjärtat var han glad,
Se nu så har jag funnit min käresta i dag.
v. 8. Det går väl ann att lepa, så länge vi är två,
Men annat blir det sedan, när vaggan börjar gå.
v. 9. Och vaggan den knarka och lilla barnet gråt,
Och hvem kan få tepa i en sådan förbet.

113. H. Jerk prior jag i den flickan, i denna.
(Den jag uti handen tager
Lika lyckliq och lika glader
Aldrig har den funnit mig hos dig, } 2)
Hos dig jag ofta gånger funnits.

U. l.: Fast jag hemmi i 2) Aldrig du mig finna skall hos dig,
Hos mig du ofta gånger varit

114. K. v. 1. Det kom en riddare uppå vår gård
Från de grönskande vallar.
Fria ville han så hjärteligt
Till de trenska flickorna alla.
Så långt som himmelen är från jord
Så långt går du från dina ord,
Som du till mig haper talat.
v. 2. De orden, som du redan haper sagt,
De haper du nu redan brutit.
En annan vän så haper du nu tagit,
Och mig så haper du förskjutit.
//: Sväng dig om och kom igen
Och dansa med din förskjutna vän,
Se då är nu allting förlåtet. //
115. K. S v. 1. Et sprang en liten gumse åpe gården; åpe gården
Likstom alla andra af de åren; tjung pallelej.
Nu så sprang han och än så gick han
Fria ville han, men nej så fick han.
v. 2. Jag skall väpa mig en randig hjortel
Så kommer friare från alla orter
Nu så springer de och än så går de
Fria vilja de, men nej så få de.
116. K Hopp lilla flicka vill du ha mej?
O. s. v. = Nyl. nr. 330.
117. K. v. 1. Jag går ut och jag går in,
Och jag går ut på att söka.
Söker efter allra käresten min,
Hvart jag honom månde finna.
Nu tar jag käresten uti min hand,
Spatserandes uti lunden,
Spatserandes uti lunden gröna
Ibland de rosor, ibland de skära
Spatserandes uti lunden.
v. 2. Tro äst du gosse lilla,
Att du min förskjutna vän?
Jag hjälper dig på dygd och ära,
Visar, att jag hogen är.

J. G. i S.

Se nu så hafver jag det förnummit,
Ett mitt hjärta så har jag funnit,
Nu jag håller en annan kär,
Och därför bjuder jag adjö, farväl

118. K. Nu hafver vi fått ett så underligt djur i vår teres hage.
Det har gått där så många dag och gjort oss en så storan skade.
Åt upp våra pepparrötter och alla goda saker.
Där bor en man i skogen, som vill så gärna skjuta djur,
Medan hans djuret kan fånga.
Det är nu så blindt, det ser inket strå,
Det är nu så halt, det orkar ej gå.
Och trippa och trappa låt skorålan slippa!!

Två äro inne i ringen, då tista neden igenom, skall den
ena försöka fånga den andra.

No. 11.

119. S. Kop Mitten leker och noten är sönder,
Jfr. = Hyl 267. Där han er hålet, så kryper han ur.
Så stort hål! Så stort hål!
Beskrifn. på leken se Hyl. n:o 267.
120. S. Kop Ack alla dem som i dansen gå
Är du den enda jag utväljer.
Du ensam, om mitt hjärta rör,
Jag dig min hela hjärta säljer.
Jag svär i sten och alltid blidig togen,
Medan ej så är vår hjärta mogen.
121. S. Kop Bro bro bältombak
Stora pengar som i ett fat.
Hinder ja så finder ja,
Får ja så slår ja,
Ohinder ja tibaka, så slår så att de brakar.
Man är utanför ringen, kastar en duk l. näsdyl. bakom ryggen på en af dem, som gå i ringen, och börjar därpå springa runt ringen. Märkte icke den, bakom hvars rygg duken kastades, utan låter duken ligga, på den, som kastade duken, tager upp den och med den slår den andra i ryggen. Denne skall då rappa tag i duken samt förföljaa jaga fast den förste.
122. S. Kop Bullermansleken.
En är bullerman och sitter på en stol, medan de andra dansa omkring honom i ring sjungande:
v. 1. ;: Krusa hår ;: du bullermansdräng!
Bullerman krusar väl håret till själf
Allt för den holopade jungfrn.
v. 2. ;: Knappa hansrock ;: du bullermansdräng!
Bullerman knappar väl rocken sin själf
Allt för den holopade jungfrn.
v. 3. ;: Stå upp på stol ;: du bullermansdräng!
Bullerman stiger på stolen sin själf
Allt för den holopade jungfrn.
v. 4. ;: Stig uti ring ;: du bullermansdräng!
Bullerman stiger i ringen väl själf
Allt för den holopade jungfrn.
Bullerman utför alla de rörelser, som antydas i sången.

Då sista rensa sjunges, stiger han upp och nappar tag i en flicka. Därpå tätter sig en annan på stolen och så portställes, tills alla gossar fått "sin nolapade jungfru". Därpå gå gossarna ut, och flickorna gömma sig. Den s. k. "hufvudman" klappar så gossarna en i gången in, bultar om honom medan "pamp" och repar: tåk maka. I flygande fläng skall han söka, om han ej hittar genast, blir han attkörd och får komma om annangång, tedan fått alla andra gossar vant inne. När gossarna funnit en hvar sin maka, gå flickorna ut och gossarna gömma sig, och så gäller det för flickorna att söka sin make.

123. S. En går innanför ringen, de andra dansa omkring honom, sjungande:

Lasse Lasse Tokalin lappa skjorten med lusaskinn
Alla läggarna vek han in.

Så nsa alla pam och rispa honom i ryggen, hvarpå man begynner sjunga:

Ber ti garvan, ber ti garvan,
O de ska barkas, o de ska halkas
O de ska lagas ti manskäng.

Man sjunger åpen på följande sätt och leker leken som en vanlig ringlek: Lasse lappa skjortan sin
Me lusaskinn, me lusaskinn
O alla läggarvek han in
O den va lika bra som Pettes.

124. S. Rör i gröten, rör i gröten,
Så int gröten brännis ve.
Vart ä tredje, vart ä tredje
Me sin stora järnslef?
Hela världen kämmer han han!
Han ä lik sin gamla far.

En sitter midt i ringen med slef och låtsar röra i gröten. Då man sjunger: Hela världen ..... o.s.v. till det hvilket sjunges tre gånger, bultar han med slefen i grytet, hvarpå alla skola sätta sig på stolar i rummet. Den som tist kommer till sin platt, får därpå röra i gröten.

125. hop S. v. 1. Stekta hare, gödda svin
Ta i armen, dång an in
Ty han ligger tredt under foten,
Stå rätt uppå skon, ligg emot sn!
v. 2. Sofver du med gutten din,
Dantar jag med gumman min.
Ty han ligger tredt under foten,
Stå rätt uppå skon, ligg emot sn.

126. S. v. 1. hop yod. Viska byta hästar
mel = Nyfn
Frallalallalallallej.
Du ska få den bästa
Frallalallallej.
:: Tror jag frallallej ::
Tror jag frallalallalallalallallej.
v. 2. Han som står på trappan
Han skall heta pappa.
v. 3. Hon som står det samma
Hon skall heta mamma.
v. 4. Hon som å så fyster,
Hon ska bli min syster.

Svenska Folkloristiska samlingar. 117. Litteratursällskapet

Läkar- och räkningar

upptecknade i Ebåsocken

sommaren 1906

af

V. E. V. Wessman.

Lekar

1. Gusagunna, leker på vant. sätt Kop
2. Sista pare ut " " " " Kop
3. Nykelleken leker likarom nyckeln till klostret i Strömpors. Kop
4. Adam och Eva " " Jakob hvar är du? Kop.
5. Fårleken. Kop

En är fårägare och går omkring med sina får och säger: Gårda gård kring mina får, att int vargen skipper in. Stor stork o lås på. I fjol hade ja (5), i år har ja bara (4). Så kommer vargen och lånar nyckeln till källaren och tager då ett får (och läkitar nyckeln tillbaka) Därpå går ägaren och ser efter sina får och begynner ånyo vandra omkring lånande det ena som fått .... I fjol hade ja (4) får, i år har ja bara (3). Så kommer vargen igen och begär låna nyckeln, säger sig hafva glömt någonting i källaren. Ägaren frågar då: Har du tagit mina får? Nej, säger vargen. Så får han nyckeln och tager åter ett får och så fortgår leken, tills vargen har tagit alla får, då ägaren märker, att han är utan får gör han och söker vant säger för sig själf :: Där å blod, där å fårdar :: och kommer så vargen på spåren, samt frågar honom: va ha du ätt, när du e so rom mun? Vargen svarar: ja ha ätt smultron. Ägaren: vart ha du gått, när du e so lers om fötterna. Vargen: ja ha gått e leran. Ägaren: va har du bakom dä? Vargen: stobar o stenar. Ägaren: va gör du ine dom. Vargen: ja ska bygg de ti hus. När fåren nu börjar bräk i skrik so halar ägamen får. Sosetsen kap der vart vargen ha stått o fåren börjar kap. den som kopar åt vargens sida blir vargens får o den som kopar åt ägamens sida blir ägamens får.

6. Man är uppe vid bordet och så räknar en:

purpla purpla kans sma, gra
gå i bondens lada
jora storan skada
hesten gra sadeln på
vipa vapa tjelastrapa
dig bor at dören laka.

Den på hvilkan ordet laka faller, får gå till dörren. Ledan ges åt alla andra djurnamn och så frågar man åt den som står vid dörren: vill du rida på en kjöm, på en ate på en hätt

d.s.v. Han säger då på hvilket djur han vill nöja, och den som har det djurnamnet går då till dörren, tager den andra på ryggen och bär honom ett par varf kring golvet och upp till bordet.

7. Räfleken. Kor

a. En har en skara "får" efter sig och vandrar med dem omkring på golvet sägande: Ty fy den räven hur falsker han är, som ligger på sten och gnaggar om ben och väntar sig stek till påtken. Så stannar han framför räven, som sitter i en vrå och säger: Stall upp räf! Räven frågar: Hurdant väder ä de i da. Svar: Solskin o vackert väder. Räven: De ä ditt väder o int mitt. Så börjar förägaren åter vandra omkring med sina får, likom förra gången, samma samtal uppstår mellan honom och räven, men på räfvens fråga: Hurdant väder ä de i da, svaras nu: Snöclask o mukit väder. Räven: De ä mitt väder o int ditt. Va har du bakom de. Ägaren: Mina får (l. mina ungar). Räven: Dina ungar ha äti upp min vårsäd. Ägaren: Ha du int gärda? Räven: Ja har vålgärda. Ägaren: Hur ha dom duppi in? Räven: Under en nöti stobba. Ägaren: Har du int stoppa? Räven: Ja ha stoppa. Ägaren: Va ä de stoppa nå? Räven: Me barkstoppor o knoppnålsknoppor. Så försöker räven taga fåren ifrån herden, ett i gången af dem som stå ystent i raden. Kor

b. Kor Ägaren går omkring med sina får och allesammans sjunga:

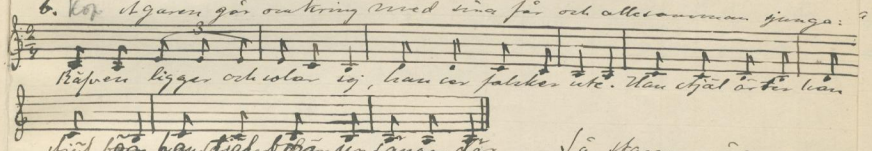

Så stannar ägaren med sina får framför räven och säger: Gumoron bless! Räven: Gumoron, gumoron, de vakart veder ute? Ägaren: Jo (l. nej, allt efter behag) Räven: Kan ja go o ta mat at mina ungar? Ägaren: Jo (l. nej efter behag). Va gör du mit den grojen? Räven: At ja ska kuna ta dena ungar. Därpå springa alla fåren till något mål och räven försöker fånga något af dem. D.s. han får fatt blir därpå räf. Kor

8. Köpa sätt. Kor

Man står i rad efter hvarandra. En kommer och frågar: För jag köpa sätt. Svar: Tag bakifrån! D.s. blir tagen går ut att köpa sätt, och d.s. första gången köpte ställer sig framme på i raden.

ÅBO AKADEMI Institutet för Folkloristik och Etnologi
Svenska Folkloristiska samlingar, Litteraturarkivet nr. 17

Svenska Folkloristiska samlingen, nr 117 Litteratursällskapet

9. Fågelleken leker som i Helsinge, men den som köper säger: Gudå bror, du mig kender, ja mig tender, for ja köp fågel: da. Kog

10. Gömma ring leker lika som i Sibbo Kog

11. Borkarleken " " " " Jannuklabbon. Kog

12. Nummerleken " " " " Kog

13. Min vän " " " " Kog

14. Skeppet är lastadt " " " " Kog

15. Sitta på under stolen " " " " Kog

16. a. Gubben från Eubacka.

En går omkring och knackar någon af de andra, som leka, på ryggen. Denne frågar: Hvem klappar på min port? Sv. Gubben från Eubacka. Fr.: Hvad vill han ha? Sv.: Lite i sej o lite på sej o lite i sin lilla påse. Så löpar man nyt åt honom. Därpå går han till en följande. När han gått laget rundt kommer han tillbaka, och då måste man komma ihåg hvad man löpent, eljes får man gifva pant.

b. Gumman Eubacka. Kog

En går medan käppe och stöter i golfvet framför nya af den 1. sitta. Denne frågar: Va vill du ha? Gumman svarar: En säck hö, en tåbrö, en hvass knif att skrapa flake å benen mä. Så löpande man nyt åt henne. När gumman gått lagat rundt, kom hon tillbaka och sade: Va lova du, va lova du? Om man glömt bort det får man gifva pant.

17. Ata stek = napp stek i Sibbo. Kog

18. Eld, luft och vatten. Kog

Man sitter i ring. En går in i ringen. Då han säger luft, skall man nämna något t. ex. vår sig i luften, vatten, något t. ex. vår sig i vattnet. Om man säger rätt, får man gifva pant. Om han åter säger eld, skola alla byta plats. D. v. s. blir utan plats får gå i ringen.

19. Lättleken leker likasom i Helsinge. Kog

20. Fente hjulet under ryggen. Kog

Deltagarna stå i ring. En går ytterom ringen och slår någon på ryggen. Den slagne springer därefter åt ett håll rundt ringen och d. v. s. slagit åt motsatt håll. D. v. s. tiet kommer till den tomma platsen får därefter gå ytterom ringen.

21. Päpe. Kog

En gurom och de andra gömma sig. D. v. s. först hittas blir päve. Om de andra som äro i gömman oförmärkt kunna vinka

Svenska Folkloristiska samlingar, nr 117. Litteraturvetenskapliga S.

åt d. s. blifvit fort, får han igen gömma sig. För öfrigt – gura gömma.

22. Nata leker likarom i Sibbo. Om man icke hinner till målet får man räkna sålunda: 10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80, 90, 100 gräsuggor i pannan – då skall man med sitt nakna finger stryka sig i pannan – tummarna ilås – tummarna sättas mellan pek- och lång fingret

23. Hermelinsleken.

Alla s. kanna leken äro i ett rum, de öfrige gå i ett annat. Så kommer en och en af de senare tillbaka, och då efterhörmar man alla hans hetat och röreler. Om han ej kommer sig för att säga: Va hörmar ni mej, får han gå tillbaka och åter komma in, då hans ho är, ända tills han gör den rätta frågan.

24. Skänka och använda, leker likarom i Sibbå.

25. Taflan med underskrift, leker likarom förut. Förutom att gåfvan antridär en tafla s. skall föreställa nyt. med en underskrift s. en annan säger.

26. Damen från Paris. Alla sitta i ring. En är damen och säger: En dam kom från Paris med en nick – då nicka alla – med en solfjäder – då fläkta alla med ena handen. Med 2 solfjädrar – då fläkta alla med båda händerna. Med en stamp – då stampa alla med ena foten. Med 2 stampar – stampas med båda fötterna. I en illoraltande tskas – då gemza alla på stolen. Alla förr. röreler skola desslikes göras.

27. Min vän, leker likarom i Sibbå.

28. Säljа tyg " " " "

29. Prästen tycker om ost " " "

30. Att klippa gemsa tetter " " "

30a. Nathedbor

31. Ett lefvande menagerie. " Sidlätsinge

En är i ett rum med en stor spegel äfver hvilken är ett skynke. De andra äro i ett annat rum och komma därifrån in en och en i gången och tänga, hvilket djur de vilja se: en apa, björn, elefant o. s. v. Menagerieägaren lyfter då på skynket och visar djuret, och då ser den andra sin egen bild i spegeln.

32. Att skrifva rätt.

En lärar skrifva på golfvet. De andra skola skrifva efter och skrifva rätt, i fall de intaga alldeles samma ställning som den förste som skrifver.

Svenska Folkloristiska samlingar, nr. 117. Literaturälskarens

33. Käppen går, leker likaström i sitta. Kop.

34. att gissa på ett föremål. Kop.

Af två personer, som stå i samförstånd med hvarandra, går den ena ut i ett annat rum. De kvarstående komma då överensom ett föremål, på hvilket han skall gissa. Då kommer han in, och då frågar den andre är det det eller det föremålet. Framför det föremål, som han skall gissa nämner ett föremål med t. ex 4 ben t. annat öfverensstämmande föremål, hvarigenom det naturligtvis icke är någon svårighet att gissa.

35. att söka ett föremål under tång, musik t. handklappning, likes på samma sätt som i Sånå. Kop.

36. att gissa hvad en annan skriver. Kop.

En låter skriva på golvet, talar under tiden och använder ord i hvilkas första kons. bilda konsonanterna i det skrifna ordet. För vokalerna smäller han med käppen i golvet. I smäll för a, 2 för e o.s.v. 9 för ö.

37. Höka och dupa. Kop.

man har en sten på ryggen. på ena sidan e käpkens land o på andra sidan dupornas. sten flyger o dupor ut o käpken försöker fånga dom. dom som blir fast tvingas bli käpkar. när ala e käpkar kan man börja på nytt o de blir den som sist blir fast käpk.

38. ögonpanon sprak. Kop.

man har ryggar på golvet, en mundar en de fris bän. ala står i en kasa o ena står o tala, ögo va som helst o bestom da e ser han: ögonpanon sprak, o de ska man springa fe ryggana. han som blir utan, får den stå o tala.

39. stek ögona ur, e skomakam. Kop.

man har en halmgola som står på golve ma hn ben o ett knyt te huvvo ma sotflekar te ögon. ena har en käpp som han hola bakom sig mellan benen o den andra står bak efter hono. so frågar man: e skomakam hem. so. ja. fr: va gör han? so: lagar bakstycke. fr: för sig stek ögona ur hono? sv: prick. de ska han, som står bakom, ma käpen prick rak skomakam i ögona o han som står pan fris ska hinda.

40. Nyckeln till kungens trädgård. Kop.

Här är nyckeln till kungens trädgård. Här är gummen, som hade nyckeln till kungens trädgård. Här är kaftan som var på gummen, som hade ..... Här är repet, som var på kaftan, som

var .... Här är repslagaren, som knodde repet, som var på kaffan, som .... Här är kompan, hvaraf repslagaren knodde repet, som .... Här är tåningsmannen, som tådde kompan, hvaraf repslagaren knodde repet o.s.v. Den som ej kan säga detta utan att stappla får gifva pant.

41. Några pantlösningar utöfver de ännu icke upptecknade.
Att stå på en stol och ropa: alder ha ja vare o alder kha ja lele ts har. Att skratta åt lillfingret. Säga sina pel och sina förhänster. Att ära ngn låta franka: två stolar ställes på rent afstånd från hvarandra, en sjal kastas öfver dem, så att det blir liksom en soffa, 2 personer tagas plats hvarpå en stol. Därpå beder d.s. han att lösa ut panten och s. under tiden varit i ett annat rum att komma in och taga plats mellan de 2 personerna. När han sätter sig, stiga de upp, ~~blåkan~~ naturligtvis sätter sig på golfvet. Sittande bluddbrl = tibbå
Lånadel = tibb

Spel

42. Filpo. Ronne "kräng", räng omkring
a. 194 alnar. Käppen vågrät, filpan upp vid handen. D.s. vaktar och träffar filpan för "3 på jorden och 6 på höjden" d.o.s. om han träffar filpan i luften för han 6 alnar, eljes 3. 2. 6 sporar. Käppen vågrät, filpan på änden af käppen. D.s. räkar filpan för "1 på höjden och ingen på jorden". D.s. slår för en spora i gången, för ej slå ut, då filpan kastas in 3. 3 prilag. Käppen vågrät, filpan på mitten. D.s. räkar för "1 på höjden och ingen på jorden". D.s. slår, för motta endast de 2 sista prilagen "4 / rackanslag, för slås hem man vill. D.s. slår tist blir racken.
b. 50 alu, 25 spor, 10 prilag och 2 rackanslag, för öpnjt som föreg.
43. Bränn boll lekes likasom pina boll i tibbo. pil, pila som i tibb
44. Slå kägel, spelas som i tibbå. Kng.
45. Slå kurr " " " " Kng.
46. a bubbbukaka " " " " Kng.
47. Ett slag och rämna = Slåkung
48. Spel knapp = tibb

Svenska Folkloristiska samlingar, nr. 117. Nordiska Museet

Räkningar.

skönort

1. exp. epal papal pyrom (person) paron puf
osv. likatom i Helsinge.

2. a. oska loska nonkon lonkon,
semonen naka, kylen kaka
tolv lovs lepan pepan pons!

Kochley. b. ukke trukke tonkon lonkon,
smuer makar, kultar kaltar
vakaman tonset, tylen tepan tatan tons.
kuparn kanhan pons!

3.
anska danska dos,
vibla vabla vos.
askultänt, pemp pamp,
go ut i dörn egen knut!

4.
(hanska) anska danska sedanvalés
at tu (faluleg) fralalés
gör yzénom selvengat
ota vekor efter rud
(hanska danska) (brud ut!) donna brud!

5.
hekla hakla den mot spera
sprutesbanges pela sokär-rota
räkna at so ~~gör~~ " ~~oz~~ ota, döpå räknas till 8.

6.
Pappa gran gickut i skan
köpte snus för en tes,
kokte soppa på en loppa,
Det var pappas bästa soppa.

7.
a bolma trska dolma
lärr brum sass rum.
Kaza kaza ze maz frum!
trita trata bort!

8. När jag gick på långa bron, hörde jag en klocka slå.
Hvad klog den då? — Om det var t. ex. 6, så räknar ~~han till~~ 6.

Svenska Folkloristiska Samlingar Nr 117. Nordiska Museet

Svenska Folkloristiska Sällskapets Arkiv nr. 117 Litteraturarkivet i Åbo

9. a. gura gura gonna
bokn e rut hanna.
bokn e i bastun
o bader, gnna tasar.

Stenvik b. gura gura gonna
mor gat o sonna
o to ald po pupan tru

10. Räkning på knappar.
nepa napa kita tapa, vuns stuls kypt.

11. Eyka prezka prsken pnu, prnu borgare pre et bunde.

12. vart e de gule, som ga ot de? kisan to de. vart for kisan? under kvarnen. vart for kvarnen? pugan mala. vart for pugan? klapa byke. vart for byke? sagk i gon. vart for gon? okin drak. vart for okin? klavan smerde. vart for klavan? bilan bet. vart for bilan? op i smedu. vart for smedu? sa vete. vart for vete? dunvon ploha. vart for dunvon? op i shogen. vart for shogen? aldu bend. vart for aldu? vatne slakt. vart for vatne? torka bort. Ka-o katskt i denses mun som pozta orda talar, gnt.

13. sista par ut likaom i Helsinge Kyj.

14. Ned blindbok likaom i Helsinge pinttman att inta man ret lydor: ta ur katsomgon.

Svenska Folkloristiska samlingar. 117 Litteratursällskap

Svenska Folkloristiska samlingar. 117 Litteratursällskap

Läkar- och räkningar

upptecknade i Nykvistbacken

sommaren 1907

af

V. E. V. Westman.

Lekar

1. Guragumma leker på vant. sätt. Kop
2. Sitta på ut " " " " Kop
3. Gumma ring " " " " Kop
4. Räfsken. Kop

"Räfven ligger och låtsar sofva. "Modern går omkring medsina ungar och säger:

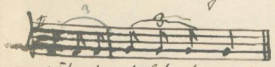

räfven ligger i sten och sofver
Det är den räfven som falska hans
Han stjäl gässer och han stjäl får,
Han stjäl hönsena där dom lå.

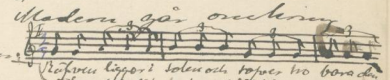

Räfven ligger i solen och sofver tre barn
Han stjäl gässer och han stjäl får
han stjäl

räfven hur falsker han är
hönsena där dom lå.

Så går man till räfven och modern säger: Vak up ræo! Räfven gnider sina tassar (händer) och frågar: vad de for veder e da? Sa.: da e vakert veder. da e rut vet veder, de. säger räfven och ligger stilla. Andra gången går man sedan i ring, samma samtal äfteråt man på sin sista fråga för räfven till svar: da e fult veder, stryklock o storm. Därpå frågar modern: va vesar, du dru kender at? (kanar) Räfven: at der, o dma ungar o.s.v. = i Roblå (se bland lekar 7, a) Slutligen säger modern ta sina ungar, om de får. och därpå begynner räfven taga dem.

5. Vargleken. Kop

En gumma sitter på en stol med händerna för ögona o läser sina. hun hänger en kap uggromkring se. so ser hun at en lita hun: kan du ska vad mun fiär. man gumman tonnar o hun sonnar o bort som de e komna vargen. o tar e'et fuor. gumman vakna o ser: ||: a1 a1 a1 kan som du rut vala mun fiär :|| så portodden, pitts alle får ån tagen

6. Borkarlekin (lekes som i Sibbo (familjelekten) (d. friamlekin) eller och således att en gången gör uti ett annat rum. De andra äro inne och välja en person, för hvilken han skall borka. Om han borkar för rätting person, får denne gå ut, om han borkar för oriktig får han åter själf gå och säger borka, och sål. gå ut och in, ända tills han borkar för riktig person. Kop

7. Nummerlek, lekes likatom i Sibbå. Kop.
8. Min vän " " " " Kop
9. Skeppet är lastatt. " " " " Kop
10. Sitta på understola " " " " Kop
11. Byta grannar. Kop

Deltagarna i leken sitta i ring. En går in i ringen och säger till en: Vill du byta granne? Svarar den tillfrågade ja, säger: Hvem vill du ha till granne. Så säger man hvem man

Svenska Folkloristiska samlingar, nr 117. Nordiska museet

vill hafva. Denne och den förra gracunen skola nu byta platz, hvarvid den som är i ringen, skall försöka skaffa sig platz.

12. Åtta dek = rappa dek i sibb. Kop.

13. Lästleken, lekes likasom i Helinge. Kop.

14. Nata, lekes likasom i Sibbå. Kop.

15 Skänka och ano. " " " " Kop.

16. Säga tyg " " " " Kop.

17. Stek skomakaren, lekes likasom i Eckå. Frågorna och svaren lyda: E. skomakaren hemma? 2 Q. Syr han et meg o. meg. – dobler, den som frågar arg o. ska stek skomackan o. om han ha fat hono skulgata förr den andra gå stek.

Sitmatt blindbock = Si

Spel Lämnas ej = Sibbå

18. Filpo. Kop. Pinnen, "kläpen" t. "keling" med ringomkring

a. 1½ aln. Käppen lodrätt hängande nedåt, filpan på handen pan för käppen. 6 sporar käppen vågrät, filpan på anden. 3 pislag. Käppen vågrät, filpan på midten. 1 nackarslag (af den sista s. slår). Käppen lodrät upprätstående, filpan på änden.

b. (2 4 aln. Dalgikarby. Kop. 12 sporar 6 pislag slås som i föreg. spel. Därtill "klinka", s. slås sål. att man aut. håller filpan på knäpp-det fallar den ner och slår med käppen. t. på armen, på foten t. änden af sättträt. Sporana för man icke mota, ej heller andra pislaget. Klinkan efter öfverenskommelse. Den s. blir sist för käringen.

c. Tolli. Kop. 2 4 aln. 12 sporar, 6 pislag, 1 kelingen. Sporana och pislagen på icke alls motas. Kelingen slås som klingkan ofvan b. D. s. först blir fri kastar ut filpan och alla andra på sedan i ner och ordning hoppa 12 ett ben 3 slag kring käringen och sedan till filpan.

19. Kasta kurr, spelas lika som i sibbå. Kop.

20 Kasta käglor Kop. " " " " kung, officerar och soldater (obest antal)

då kungen träffas för man alla motparters käglor, med offi.

b. 1 kung, 1 knikt (1 vitbet) och 13 soldater. 1 knikt = 2 soldater, kungen = 3 soldater.

21. Brännboll = Sibbå

22. Sitt skägarte vå ena = Hädring

Svenska Folkloristiska samlingar, nr 117 Litteraturvetenskapliga

Räkningar

obräck

1. epat papat pyrom porom paf osv. = räkä.

2. a. oska loska mosko loko
semonu koko mulos koko
lil lil trpan prpan pors!

b. Dankarby. oskan loskan loko loko
semos malkos, kultos kultos.
vakas tost trlos trpan tatas tost
kupals kaskan pors!

3. anska danska sedavales
et tu pralales | kuzo kasf semesf
dausa semon selvasgal
ota vakor efter rud, bnud ut!

4. entel tentel svasementel
eful tetul porpen pes
suken sarpan kra!

5. yten katen kona, tesavéma
trlen teputka enen neputka
smepe petepe puks!

6. gura gura goma
koken a rut hema,
oliken a z kaftun
o hectas lzna tatas.

7. leda leda koken. vartska ne for mu.? tz zesesvar-
kamary. vazor za di.? eta grol o mysth. vart fas za
sked.? ta us katrompon.

8. Bagarns lilla sockerrälla räkna ett så blir de åtta 1–8.

9. Plantkräningar: de vanliga

Svenska Folkloristiska samlingar, nr 117. Litteratursällskapets

Svenska Folkloristiska samlingar. 117. Litteratursällskapets

Sånger, spelar och räkningar

upptecknade i Grundsåtorken

sommaren 1907

af

N. P. V. Wahman.

Svenska Folkloristiska samlingar, nr.....
Litteratursällskapet

Lekar.

1. Gura gorna, lekes på vanl. sätt. kop.
2. Sitta pantut " " " " kop.
3. Blindbock " " " " kop.
4. vargleken. kop.

En e varg o a gomas e en knugut o hverden gaor me sina fuor omkring o sungar:

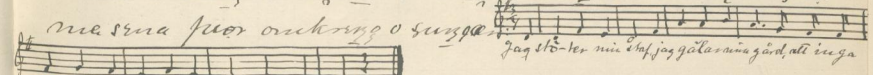

so sær hverdy: tyst, tyst ja ska sova lita oso styedar han sa mot sin staf o do e vargen o knapsar ert fuor a hono. so luger hverdy en de e nogo rud o slugor mt. staven mot vargen, men vargen e korkt far a me fuor. so guor hverdy uoter ekring o sungar som forut o tro gova o vargen tar en ert fuor. so gor man enda tels vargen ha tagt al fuor. sen borjar hverdy sta o grala me vargen osær: va ha sina fuor gordot dar? vargen svarar: dom ha vant i min nogsved havarland. h.: vafor ha du int gala? v.: ja ha gala. h.: hur hyeht? v.: hvnelehyeht. h.: hur tat? v.: vat-tat. h.: hur gleat? v.: glas-sleat. h: varme ha dom fart en? v.: ma en mta gar alstoka undar guolu. h: vafor ha int du stopa. v.: ja ha stopa. h: ma va? v.: ma hvalort o knopnalskuopar. h.: men va e de som du har bakom de? v: tanes-stokar som ja ha ploka fran min husbuns mulkar. so sær hverdy: lejar du mej si.?! oso far han ma staven o krogkar et pode som e dar bakom o lukter po staven o sær: de e mt. ret fuor oso far han sen fuor ret e gorgon tilbaka.

5. ravlreken. kop.

raven strar po golve o modary ma sin ungar gar omkring o sungar: Räven han sitter i toten och tofver. Se på den räven hur falter hon för. Hon ligger i toten och hadda ing. Han skall gette och han skall för — so stanar modary frampa raven o ropar: Puts han skall bon utsfängen när. Kuks op du falska rar! do fragar raven: hudant vedar e de ja da? so.: soltkin o vakart vedar. raven: de e int mt vedar, oso legar han sen uoter. so guor modary ma ungana en omkring o stanar frampa raven o bor spnoka, men nar raven om fragar: e de mt vedar hela det, svarar modary: hudant e det vedar? raven ser ej o snyeslag. raven strar o luos grara oso fregar man: va e revar du

Svenska Folkloristiska samlingar, nr 117. Litteratursällskapet

i grepen? r.: ja setar vatn. m.: va gör du med de vatne? r.: ja setar galt. m.: va gör du med de salte? r.: ja setar mjölk. m.: va gör du med de mjölke? r.: ja kokar grøt. m.: va gör du med den grøten? r.: ja fyer grøten åt hon. Dorti, bortglömd, men tamtalet lutade sålunda att räpen begärde af modern kemesmugan, och hon svarade: Jag bakifrån.

6. Vangleken.

ploka ploka spata bar, ryggen vang i skogen är, leker som i Sibbå.

7. Kort

fior ja lena solde, leker som köpa sålt i Sibbå.

8. Kyepa mjor. Kor

ala shor i mjg, rena gjor en i ryggen o fuogar: vet du kyepa mjor? sv.: ja. hudana? sv.: sodana, oso setar man rena handen i sidon. andar gonggon setar man buoda handen i sidena, tredi gonggon bøpsar man ret kna, fjerde gonggon buoda kuana, femte gonggon setar man rena armbogan mot golve, sjette gonggon buoda o sjunde gonggon bøpsar man sig ma hjon mot golve.

9. Sök maka. Kor

Lika många flickor i en rum som gossar i ett annat. Jena rummet är alla gömda under bordet och två stå vid dörren med dukar i sin hand och släppa en i gången (hanne) in från det andra rummet samt börja slå honom, så snart han kommer in och ropa: Sök maka. Han (hon) skall då bland dem som äro gömda söka den som har stått (hanne) till gor. Om han icke genast finner, körer han ut och får komma tillbaka en annan gång. Sål. inslappar alla i her och ordning att söka tin maka och körer ut, om de ej finna den riktige. Döttjer om bøpsar mjom

10. Kruskambo. Kor

Lika mogga jorker som flickor, rena partn gå i ett ana rum. rena a dom stana kuar i nunne steor i dorr o sier at (dom i andra rumma) = Kruskambo

Jag skall gå dig man i år
Sökotom jag själf kan få.
En unger rather gosse
Jaget ej bakan inuckiller.

sosar hun (han) namne t.ex. Emil. om hun som ha fuot Emil tykar om de,

Tack tack moder min för gåfvan, som du gafvig
så vill jag om han (hon) svara.
Som jag gåfvan tykts vara
Han (hon) är som en liljeros (l. ngt. annat vackert)
(Emil) vill jag sofva hos.

om hun, som ha fuot Emil rut tykar om

hono so svarar hun: Skam skam moder min .... osv. Han är

Insegning (l. nyt. användt) Det vill jag ej säga det.
När ala ha fått sin par so ska dom ren gångon kom
en i hamnan och tak para, men där e ala gångas o han fuor
bort, spake. Doravaktn har en handduk me hennt pe o
me dukn pe har han hono som spakar att va han orkar.
11. Åka.
Alla sitta på en bänk efter varandra, och en står fram
för meden käpp och låtar köra. De andra fråga en i tänden
För jag åka. Den s. kör låtar vara döf, så att man får fråga
flera gånger. Slutl. hör han (hon) och frågar: Vaad lopa-de?
Man lopar då någonting, och han (hon) säger: Sätt dig bak!
Man sätter sig bak på bänken. När alla hafva lopat, kom-
mer körarn till var och en, tager me händerna om hans
(hennes) kinder och skakar duktigt samt säger: Vaad lopa de?
Om man ej minnes vaad man lopat, får man gifva pant.
12. Ta ro i min fadars stora buot.
Man sitter i rad, pan mot par. En gång mellan
paren o säger: ja ro i min fadars stora buot. so tar
han at en i ovanta enden: va ser du din ide? men
den som han frågar a par int svara, utan den som
sitter mot emot, men man fuor int sej ja o int nej:
han som int kunna skoga fuor tem pant.
13. Gumma ring, lekes lika som i Sibbå. kog
13a Gummorleken " " " " kog
14. Salja tyg
15. Sitta på understol " " " Hälningar från Gambel-
stan, Skvaldersta och Skåne, alla undersat på stoj fati fåns,
men jag allra mest, somliga sa, at du .... kog.
16. Åta stek, lekes likasom i Sibbå nagg stek kog
17. Kattleken, lekes likasom i Erbå. kog.
18. Frarleken. kog
En flicka tar ett klede o guorma de i han ta en
manperson som sitter po en stolo sär: ja vetar mot bukes so
selan, e de vint o? han fekk svara ja o eler nej, att efter hur
han tykt om bukes. so frågar flickan: vil du ha mej o?
han svarar ja eller nej (allt hur han vil). vil du ta mej o? ja.
ja l. nej. om flickan par nej fuor hun gukt en anan o
fråga, om hun par ja, frågar hun: no va e du for en?
han fuor svara na han vil. sen guor flickan ta sin mor
o säger: mor min! modern lucs int leger, so en flickan mot

Svenska Folkloristiska samlingar, nr 117. Litteratursällskapets

Svenska Folkloristiska samlingar, nr. 117
Litteratursällskapets

se: mogg goggor. Å slut hyer modson säger: ha? säger flickan: nu ha'ja varit ut ofrå. Å fråga mor: va har du på ögon. säger flickan va hon e. om da va käse eller nogotsko, så va ha bra, om da va mogo dualit (rahare, hambune), säger mor: gå bort, gå bort. å på flickan stygk o på fråga på sin rekning.

19. Stek gäsna med hemmakog, lekes som i Ebå.
19a. Bockarleken = Nykslätt.
20. Några pantlösningar. Äldre och använda = Nykslätt
kg.

Jusa Sophoastå, nd på kuastå; som flickona har fika strumpeband, blåsa gå stränor: man binder dem på gäsna på hono som ska lyes ut pantå, å tar rena mata i ett fat o tåola ha framför hono o ber hono slå ne handen o de slår han i vatten; plåk fikon ur fanmusreven: han plåkar sotkudur ur odomanj fruogan: va plåkar du? å. å plåkar fikon ur fanmusreven.

Spel

23. Filpa. kg.
1) 24 dn, käppen lodrätt hängande, filpan på handen bakom käppen. 2) 8 sporar, käppen vågrät, filpan på käppändan. 3) 3 pinlag, käppen som vid föreg. tur, filpan på midten. 4) det-lyckan slås som ahamn 5) storlyckan slås som ahamn 6) käringen, filpan midt på armen. Sporana på ej motas, ej heller 3:dje pinlaget. Förövrigt sv. i Nykslätt
24. Slå kurr, spelas som i Ebå. kg.
25. Slå käget, " " " " kg.
26. Brännbolt = Ebå; Lätt stäg o rinne = Ed kg.

Lek: 21 nathälber, lekes likasom i Ebå. kg.
22. E du nöjd me din grane? lekes likasom bytagran nar i Nykslätt (se 11 leken!)
23. Skuggat är lostat = Sibbå.
24. Min vän = Sibbå
25. Nätt = 11 kg.
26. Sätt efter handklappn., sång, neverk = Pärnå.
27. Sittbart blomdiverk = "
28. Länn ett = Sibbå

Svenska Folkloristiska samlingar, nr 117. Litteraturvetenskapliga

Räkningar

1. apel papel puron paron puf o.s.v. = Helsinge.

2. apelen papelen puron paron
ama fama fskom fakom
bunden toka kus kuas snor bor.

3. a. osska tosska nogkon logkon
semonen maka kglor kako
ti li lumpan pumpan pogs!

b. Blåsarty.
osskan tosskan logkon logkon
smor mamar kultans kamans
vakaman togst, tglor ttan letan pogs!

4. anska danska sedumaleg
et tu palaleg
ota vakor aftor gud
ska ana bota vara brud.

5. a. gua gua goma
bokru e rut kuma o.s.v. = Kelatt.

b. Svartbäck. gua gua goma
mor gat o stoma
o to elda poppan sen.

6. a. kg leda leda blindbok. vart ska ni led ma? ti
gramas bastun o eta nagalk o gnyt. vart far ga
sed? ta bak om du far!

b. Blåsarby. leda leda blindbok. vart fyer
gr ma? ti koggrus gual o at gnyet o nagalk po
parstustien. vart fuor ga sed? ta dor som du fuor!

186.

7. Bagarns lilla sockerrätta, räkna ett (efters) så blir de 8.

Svenska Folkloristiska samlingar, nr 117 Svenska Litteratursällskapet

28:117

Svenska Folkloristiska samlingar. 117. Litteratursällskapet

Tre vaglor från Ingå,

upptecknade i Sjundeå

sommaren 1907

af

V. E. V. Wefman.

ʂrpar o ʂrpar skrápar

1.a Ingå Bilskog: ʂrps o ʂrps skotar skróp; bakarʂ o bakarʂ, ʂkotar o skakar; smesu ma tokat besu kyerd skróp; kolanʂ o smedu slo po trén.

1.b. Ingå Bilskog: kolanʂ o smesu bujas skrjas om besu; ʂrpar o ʂrpar, ʂkotar skrápa; bakanʂ o bakanʂ, ʂkotar o skakar.

2. Ingå Bilskog: vem sko far ts skrus, sa grparpt ʂrpar; bakanʂ far fara, sa grpar; ʂa har hastu halter, sa bakanʂ; smesu han vel fara, sa postar; ata farst, so lazgs fisken e varmar, ʂa smesu; ʂa ska vel fara ʂa, sa bakanʂ; rut so brat, sa kolanʂ.

3. Ingå Solberga: ti far e, sa storen; kan ti bat e, sa tatr; grk e sunder, ʂa blondar; kurps sa krluzgar.

1.c. ʂrpar o ʂrpar, skotar skrpar; kolanʂ o smesu gnavar o besu; bakanʂ o bakanʂ, ʂkotar o skrapar.

Svenska Folkloristiska samlingar. 117. Litteratursällskap.

Lekar, spel och räkningar

uppteckna i Nykinge socken

sommaren 1906

af

V. E. V. Wessman.

Lekar.

1. Gura gröna = Kurra gömma. Kg
2. Sveta para ut = Tuklekentyg.
3. Biskopleken. Kg.

Man väljer sig par. Ett par utgöres af biskopen och biskopinnan, så har man skräddaren, skomakare o.s.v. med sina gummor. Biskopen med sin fru går till hvarje par och frågar, om makarna äro nöjda med hvarandra. Den som svarar, att han ej är nöjd, får handslag och den, hvilken han vill hafva i stället för sin första maka l. make, får dubbelt mera. Så säger biskopen: Bättre kan jag skona lappa, än du kan Kärestan klappa. Då skola de klappa hvarandra. Om de ej låta kunna det, säga de: Vid prof, och då skall biskopen klappa sin biskopinna. Så säger biskopinnan: Bättre kan jag tillko sygita, än du kan Kärestan kysta. Vid prof, säger panet, och biskopinnan måste kysta biskopen, och makarna skola likaledes kysta hvarandra. — Den som ej gör det får gifva pant — Så vandra biskopen och biskopinnan åter omkring och stanna framför något par samt säga: Vaken bram opp och skafte ble kvar, så stuka jag in hit (skräddare). (Skräddare) svarar: Det gjög Ni. — Om man tade du åt bäck fick man gifva pant. — Hvart va du då, frågar biskopen. Kos (skomakare) svarar (skräddare), och så kan leken fortsättas hur länge som helst.

4. Vargleken: ploka ploka söta bär o.s.v. leken likasom samma i Sibbo upptecknade lek. Dop

5. Fårleken. Kg.

En är fårherde och har sina får efter sig i en lång rad. Sedan kommer ulfven och säger: guda bror. Herden: du får hestar o ja gro, gror. Ulfven: du mi hender o ja mi tender. Så bytt herden en käpp framför fåren och ulfven frågar: Jar ja leka. Herden svarar: nej. Ulfven: Jar ja kala. Herden: jo. Så gall ulfven taka taka taka. Då hoppar ett får i sänder öfver käppen och ulfven tager de får som äro

Svenska Folkloristiska samlingar, nr. 117. Litteratursällskapets

picka och kouarar äter sådana som låta vara behäftade med lyten, vara halta, blinda l. ungt. dyl.

6. fogel-leken. Kop.

En had fogler o en anan lodet va o hopo. Foglerna had sin skild namn, so va ena ore, en anan tupe o.s.v. Om han som koft ta per ekxempel fr aga: har du orar so flung om ut, om hopan ut fek fact so fek han hop om. När al fogler va fact, va leken slut.

7. revarunga.

Ena (som va reo) tok trta, o greva (har sin ungar bakom sig), so komer en ana, tom ola va par (ana djur) o fraga: va grever du? sv.: ja grever grytor. fr.: va ska du ma dom? sv.: ja ska hok puteter o fleck. fr.: vart far du de? sv.: ja ska ta en a dena ungar. So springer vom op oska ta dom som star et varandra i en langar rad, men varg mot alt ta fran sista endan. Kop.

8. soldleken. Kop.

Ala sta i enrad. En anan komer o fraga: far ja kopa sold? han som star fremst i raden o ersatter agar golden, svarar: ta hak efter. So springer den andra mot ungen ala. Derpo stelar han sig fremst i raden, o han som fora gangen sta fremst, gar ny o kopar.

9. natheitber leker likarm den i Torby upptecknade. Kop.

10. gom ung leker likasom i Sitto.

11. famnkloton " " " " Kop.

12. numerfek " " " " Kop.

12a. namnleken " " " " Kop.

13. ofvare o faitogare " " " " Kop.

14. min ven " " " " Kop.

15. Skoppetär lattadt " " " " Kop.

16. Sitta på understolen " " " Den som för fram skvallret säger: helsningar fran gamalstan, skvalarstan o skane, ala undras de po mer, men mest po de ja fa fana, (som fra sa. at ala) i Sitto säges l. sades förut: helsningar fran gamalstan, skvalarstan o skane, ja far et ma selvarkeren o hu ma dyngregren. Kop.

Barnen tyckes inte om te = Sibbå
Tarlan med imedunkt = Sibbå
Att springa genom tullen = Sibbå
Att bevaka mensagen = Sibbå

Svenska Folkloristiska samlingar, nr 117. Nordiska museet

17. Dampleken leker likatom nap stegk i Sibbå kap.
18. Några pantlöningar utom de vanligaste: Klappa det kalla (= väggen), kysa det varma (= kakelugnen). hvad kamrar ni mej. D.s. har att tiga in pant beder att gå ut i ett annat rum. Sedan då han kommer in, efterhärmar alla hans rörelser och tal, under tiden han säger: Hvad hamar ni mej?
19. Lästleken = den i Pytts upptecknade. kap. Jakob var ärlig = Sibbå
Ina. nata = Sibbå kap. Spel. Sitjande blindbock = Sibbå
Springa och gömma = Sibbå Lånaett = Sibbå
20. I ilpa. En penna, käring i jorden medan ring omkring kap. så tecknas först på vant. sätt hvem som först skall slå
Tarer: 24 alnar, 6 sporar, 3 pislag och 6 ~~rackar~~ (efter ärmelbrunden) rackarslag.
Alnorna slås så att pilpan håller på käppen uppe vid handen den eller också att man har käppen att hängan lodrät nedåt och håller pilpan på handen bakom käppänden. Sporana slås med pilpan på den vågrät hållna käppens ände, pislagen mitt på käppen. Då rackarslagen slås håller pilpan och käppen på samma sätt som då alnarna slås, men ~~pilp~~ slås under benet. Då alnen och pislagen slås, får man vakta och då anat. D.s. lyckas slå mot pilpan blir pi från alnen, i fall han slår alnar, från sporana, i fall han slår sporana. Man får endast en spora i gången. Då pislagen slås måste pilpan flygga så långt, att afst. mellan käringen och pilpan blir åtm. 3 käpplängder. Om pilpan, då man slår rackarslagen, flygger så långt, att det blir åtm. 6 käpplängder mellan käringen och pilpan, blir den, s. kommer därnäst i turen, rackare. Man lyckas dock rädda sig från detta namn, om han o. ~~kar~~ hoppa 3gr på ett ben mellan pilpen och käringen. D.s. det slag måste i detta fall gå ut och låta den följande slå, tills hans tur igen kommer. Då prägtspelas som i Sibbå.
21. Spela knap. En grop, knappar samt deltagare hur många som helst. Först tecknar man d.v.s. kastar tre knappar till gropen. D.s. kommer närmast tager hägå alla knappar och kastar dem till gropen, tårdana s. han ej lyckas få i gropen pirar d.ä knappen han i gropen. Om ännu några knappar äro utanför gropen, kastar och pirar den

Svenska Folkloristiska samlingar, nr 117. Litteratursällskapets

följande i ordningen.

22. Brännpotta 1. Kungsgrop = jur a boll i Sibbo. Kg.

23. Spel med nålar.

a. Två spelar. O har var o en sin nål på en mys kula. var o en tituar på sin nål i hur o ängsg, till nålarna komma i korg. han som först får dem i korg vinner båda nålarna.

b. man har en nål i han o den andra ska gissa, vartat nålen eller knappen i. +

24. hemälle-stigen. (Lekesätten i Sibbo) Deltagare 3.

a. man sker en korst, vat de blir gnå tagar på o so stelar man den at sta i korsen so har en var a dom tre, som kan spela med, en haka eller krok, som halas hest. för at kunakrl at sin kastar, har ena skala bärken helt o holat a - vit hest, grolt, en ana delus - blair hest, o den tredi svart at. so har man en prina kluor i hva halvor. so nelar man halvorna mellan hendren o felar, fom i bakan. om båda vit sidorna falar opat, so skiper grolt et steg op po stigen. om en vit o en svart sido falar opat skipa blasu et steg hoper op o.s.v. Den som

b. Deltagarna hem vänga som helst. Om båda halvorna falla med samma sida uppåt, slipper d.s. kastar i steg höger, i annat fall endast 1 steg. Kastar i tur och ordning

+ c. En gömmer sin nål i handen, den andra lägger sin nål o pranpå och gissar "bobeli" - om nålarna äro vända med spetserna åt samma håll - eller halvander - om de äro vända åt motsatt håll. Gissar han rätt, får han ~~vinna~~ börje nålarna, i motsatt fall tager den andra den.

25. abu bäbu kaka lekes likasom i Sibbo. - Om den som "kodda" icke räker, får han ett strak, likaså om han ropar fift egen namn. D.s. för de flesta stenkan förlorar.

26. En boll, ett tillfälle, en "klockare", två "mäter" (= mål). Klockaren ger upp bollen, den andra slår och springer ut till det andra "mötet". Om klockaren hinner "bolla" honom, innan han kommer till mötet blir den "bollade" klockare.

27. Slå kuna spelas likasom i Sibbo. Kg.

28. Slå kegel " " " " " Kg.

Svenska Folkloristiska samlingar, nr 117 Etnologiska avdelningen

Räkningar

1. epel pepel peron paron puf!
krakan sat po hakonkuet.
Hun sa et, hun sa tu.
ute skal du vara nu!

2. orskan torskan taskon forkon
arska tarska korkon morkon
skuronku
spuar maka, kepler kaka.
tirl, lirl, trpan prpan pors!

3. ga erk mar ut por en bastugata.
dar hita ragnar en pepparkaka.
bun to a mar dan.
So korde ga hanom vare skada
brende op hans basta nya lada
hak vek vekrygs-sek knap ut!

4. ert tua – ba mar ga
tu fyra – ba mar styra
fem vaks – ga mar hest
sju ota – ba mar sjota
ne tia – skya lie
ahatolu – sla nesan i golv
tretton fjorton – ploka korkon
femton sekston – ploka svarskon
sjuton adonton – ploka karton (= kartor)
nitton tjuga – sla bon i kuven.

5. Skumakatok. arska tarska dreson dres
skrflon
skoflon fyrom femom sekson
kung karl general
erk rrenom silvergal
ota vakor efter gud
arska darska dansa trend ut!

6. Skumakatok a. arska tarska dra

Svenska Folkloristiska samlingar, nr. 117 Literaturvetenskapliga

vrpla vapla va
aikon ~~[illegible]~~ tam brn bom
ga ut i drn egenkrunt

Kåbåk. b. aucka daucka dros
vrula vaula vos
askultant prnp pamp
a lunt ga ut i drn egen krunt!

7. Vimhly.

aucka daucka sødemalej
at hu fralalej
en grndrål trader genom skuvgål
dansa tanga brund ut!

8. Brutuby.

aucka daucka sag mag trl
frkla fahla domadel
fenta spara sprut i hand
brenpnaka brenshaka
kneg har, dar, tvart ut!

9.

mamas bela bagen nta
rekna at so blrogga ata.

10. Brutuby.

vrpa vapa fselartrapa.
muna tra sma gra hans
erk i bons lada, gorda skada.
bet hø, bet stra
vrpa vapa fselartrapa
vem ska ga te forgt utlaka?

11. Hastbåk.

a a ratsa vetsa va
a a sualrvels va
nels patels ratsa vetsa vels
nels patels puk puk puk.
halsengforg i storan stad
dar er mykket solamåas

Kan skrivas

vele vrupona kasnurs kampona
ela rapona sapona rzka bestála
kronesoskona penkana. (Skall vara finska!)

12. Då man leker qura qbuo, hvilket leker på vanl. sätt, räknar:

qura qura qbuo
bokru e rut hema
han e r bastun taskur (= tumstock)
o toatar, qrua skstrga labar.
Hade dagar.²

13. Sxta pare utleker på vanl. sätt.

sxta pare ut po kuler o krut
den som rut hruar, so hugar nagar sag.

14. lard blindbok leker på vanl. sätt

za lazda, da za ferdande.
lazda lazda blindbok.
vart cha ne lard nue.²
ti qranas gard.
na gor za dar.²
eta grst o uzatk.
vart jar za slazu.²
ta bakspan l. ta varspan som halet.
l. ta skstskopon

Svenska Folkloristiska samlingar, nr 117, Literaturarkivet

Svenska Folkloristiska samlingar, nr 117. Litteratursällskapets

Svenska Folkloristiska samlingar. 117. Litteratursällskapets

Inches
Centimetres
TIFFEN Color Control Patches
© The Tiffen Company, 2007
Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

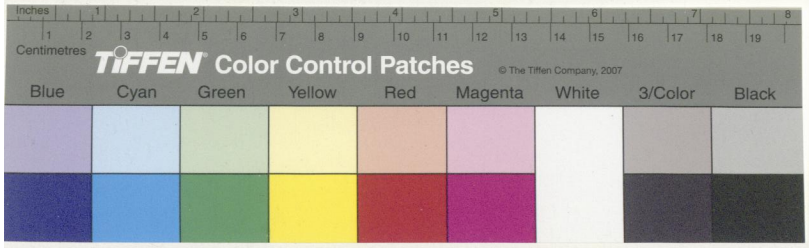
Inches
Centimetres
TIFFEN Color Control Patches
© The Tiffen Company, 2007
Blue
Cyan
Green
Yellow
Red
Magenta
White
3/Color
Black